

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 16

מיום שני, י"ח בטבת תשע"ג, 31.12.2012

- הופק ע"י: בונוס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 16 מישיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום שני, י"ח בטבת תשע"ג, 31.12.2012, בשעה 19:00

משתתפים:

ראש העירייה	מר יצחק רוכברגר -
סגנית ומ"מ ראש העיר	גב' שירה אבין -
סגן ראש העיר	מר שרגא קירשנר -
חבר מועצה	פרופ' מרק מימוני -
חבר מועצה	מר גיא קלנר -
סגן ראש העיר	מר טל עזגד -
חבר מועצה	מר אורן ברעוז -
חבר מועצה	מר רפאל בראל -
חבר מועצה	מר משה אורי לוי -
חבר מועצה	מר עידן למדן -
חבר מועצה	ד"ר יונה ברגור -
חבר מועצה	מר אבירם גרובר -
חבר מועצה	מר יעקב קורצקי -
חבר מועצה	מר חיים חשטא -

חסרים:

מר שמואל גריידי - חבר מועצה

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	גב' פרח מלך -
היועץ המשפטי	עו"ד מיכה בלום -
גזבר העירייה	מר גיל גורדון -
מהנדס העירייה	אדר' ולדימיר לוי -
	גב' אולגה ששקיס

על סדר היום:

1. אישור הלוואה מקרנות הפיתוח של הרשות בהיקף של 7 מיליון ₪ שתשמש כמקור הכנסה בתקציב הרגיל, ואשר תוחזר החל משנת 2016 בעשרה תשלומים שנתיים בריבית של 2.5% לשנה.
2. אישור תקציב רגיל לשנת 2013.
3. אישור תקציב פיתוח לשנת 2013.
4. אישור תקציב פיתוח ארוך טווח לשנים 2013 עד 2020.
5. אישור התמיכות שהוקצבו על ידי ועדת תמיכות העירונית בשנת 2012.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לפתוח את ישיבת המליאה שלא מן המניין שמספרה 16. על סדר היום: אישור התקציב הרגיל ל-2013, תקציב פיתוח. יש נושא נוסף – אישור תקציב פיתוח ארוך טווח ל-2013 עד 2020 ואישור התמיכות, ונושא נוסף זה אישור הלוואה.

1. אישור הלוואה מקרנות הפיתוח של הרשות בהיקף של 7 מיליון ₪ שתשמש כמקור הכנסה בתקציב הרגיל, ואשר תוחזר החל משנת 2016 בעשרה תשלומים שנתיים בריבית של 2.5% לשנה.

מר יצחק רוכברגר: נתחיל עם הנושא הראשון – אישור הלוואה מקרנות הפיתוח, זה קרנות שלנו, של הרשות, בהיקף של 7 מיליון ₪, שתשמש כמקור הכנסה בתקציב הרגיל ואשר תוחזר החל משנת 2016 ב-10 תשלומים שנתיים בריבית של 2.5% לשנה. מצורף כאן הנחיות משרד הפנים. רק מילה אחת לגבי הנושא הזה – ההעברה של לקיחת הלוואה מתוך הקרנות שלנו, זה לא קרנות חיצוניות, זה קרנות שלנו של הרשות המקומית, זאת המלצה של משרד הפנים, זו ורסיה של משרד הפנים. אני דיברתי איתם השבוע, היינו כשקיבלנו את הפרס, דיברנו על הנושא הזה, והם מבקשים רק שהמליאה תאשר כדי שהם יאשררו את החלטת המליאה. בבקשה, גילי, תסביר.

מר גיל גורדון: מה שמדובר זה מקרנות הרשות, דהיינו מקרנות הפיתוח, לקחת 7 מיליון ₪, להעביר אותם לצורך מימוש התקציב הרגיל, משתי סיבות: גם, וזה אני בהמשך אתייחס כשדבר על התקציב, שנת 2013 צפויה להיות שנה מאוד קשה בגלל הנושא שתקציב המדינה עדיין לא אושר. יצטרכו לאשר תקציב, הגירעון שכרגע הוא 16 מיליארד יגיע ל-20 מיליארד. אנחנו צופים שעד שהוא יאושר אחרי הבחירות בקואליציות וכן הלאה, נגיע

לסביבות מאי-יוני, ואז ייאלצו לעשות ככל הנראה קיצוץ רוחבי במשרדי ממשלה, וגם בין היתר יפגעו בתקציבים שלנו. מהסיבה הזאת, אני חושב שרצוי שכבר ניערך. דבר נוסף, כמו שצינינו במהלך השנה, היו לנו הרבה מאוד דברים שהטילו עלינו, כמו את הנושא של ה-10 גנים שפתחנו לגילאי 3-4 וכן הלאה, וזה מביא אותנו לסוף שנה עם גירעון יחסית נמוך למה שציפינו, אבל עדיין זה גם משמש סוג של רשת ביטחון גם לשנת 2012 וגם 2013. מה שמדובר זה על הלוואה של 7 מיליון ₪, כאשר ההחזרים יתחילו בשנת 2016, מאחר ובאותה שנה אנחנו נפסיק לשלם בגין המט"ש הלוואה שלקחנו בסך 3.4 מיליון ₪ לשנה, כאשר הלוואה הזאת תהיה בסביבות 850,000 ₪ לשנה. כך שיתפנו לנו מספיק מקורות וזה לא יהיה נטל מבחינת החזרים, וזה ייתן לנו, כפי שגם תראו בתכנית, וזה נדבר בהמשך, התכנית שעד שנת 2020 מותרת בסוף התקופה יתרות בקופת העירייה של 1.5 מיליארד ₪. כך שזה סוג של הלוואת גישור שתביא אותנו ותאפשר לנו להמשיך ברמות הפיתוח שאנחנו כרגע עובדים בעיר, וברמות השירותים שנותנים לתושבים.

מר יצחק רוכברגר: הערות.

מר אבי גרובר: לפי ההסבר שניתן לנו, לא מדובר פה על איזושהי הוצאה חד פעמית ואיזה הוצאת השקעה מסוימת שאנחנו נדרשים לעשות. מדובר פה על מצב שבו לאור שינויים שצפויים בממשלת ישראל, שהולכים להיות שינויים קבועים, זה לא חד פעמי, אלא הולכים לקצץ את התקציב בסכום ניכר, ומצד שני כל מה שגיל הסביר, זה הולך להיות משהו קבוע. זה הולך להיות איזושהו חור שהולך להיות לנו קבוע בתקציב, אלא אם כן אנחנו נמצא מקורות אחרים. לבוא ולקחת הלוואה, כל ישיבה שנייה כמעט אנחנו מאשרים פה איזושהי הלוואה.

מר יצחק רוכברגר: זו הלוואה מהכיס שלך, מהקרן שלך. לא מהבנקים.

מר אבי גרובר: לא מעניין אותי מאיזה קרן זה. עוד יותר. מה זה משנה מאיזה קרן? אני צריך להחזיר אותו יום אחד. זו לא שיטה לבוא כל הזמן ולקחת הלוואות. העירייה, ואנחנו נתייחס לזה אחר כך, ואני בדקתי את זה בצורה מאוד עמוקה. לדעתי הכיוון שהעירייה הולכת אליו בהובלה שלך מאוד לא טובה לעתיד של רמת השרון.

מר אורי לוי: צוק פיסקלי.

מר אבי גרובר: אנחנו נדבר על זה בעתיד עם כל תכניות הפיתוח. אני אגיד לך את זה ברמת הכותרת. היחסים בין שטחי המסחר ושטחי המגורים בעיר הם כאלה-

מר יצחק רוכברגר: עזוב, זה לא הנושא אבל.

מר אורן ברעוז: פי גלילות תוך 5 שנים... מיליארדים.

מר יצחק רוכברגר: אבי, תתייחס לזה. אחר כך יהיה לך זמן, תתייחס למה שאתה רוצה.

מר טל עזגד: הוא יודע את זה, רק שהכוונה שלו שזה יכניס לו ולא לו. זה המהות של העניין.

מר יצחק רוכברגר: חברים, תנו לו לדבר.

מר טל עזגד: אסור לנו להגיד הערות ביניים?

מר יצחק רוכברגר: מותר. אתם רוצים להישאר עד שתים עשרה בלילה – נישאר, אין בעיה.

מר אבי גרובר: לכן, אני חושב שהשיטה של לקחת הלוואות,

כשמדובר פה על שינוי בהוצאות קבוע, זה בריחה מאחריות. אנחנו צריכים לשבת, למצוא את הסעיפים בתקציב שצריך לקצץ אותם ולעשות תקציב מאוזן ולא לקחת בשיטה שכל הזמן לקחת הלוואות כדי שנוכל אחרי זה לקבל כל מיני פרסים ולבוא לטעון שאנחנו מתנהלים במינהל תקין.

מר גיל גורדון: אפשר להתייחס במילה?

מר יצחק רוכברגר: רגע. אפשר לעשות את הישיבה מסודרת? אתם אל תתלהבו. עוד התייחסויות? כן, אורי.

מר אורי לוי: אני מתנצל שאני לא יודע את התשובה. בסך הכל החוב גדל כל שנה או קטן כל שנה? הסה"כ חוב ב-2013, לפי התכנית שלך-

מר גיל גורדון: קטן במיליון וחצי.

מר אורי לוי: קטן מ-2012?

מר גיל גורדון: החזר, לא החוב. הוא קטן ביותר, אבל החזר ההלוואות בשנת 2013 קטן במיליון וחצי. אני פשוט רוצה לצטט את יונה. יונה כתב פה, הוא בדק את זה.

מר יצחק רוכברגר: רגע, למה אתה מתלהב? אנשים רוצים לשאול שאלות, אחר כך אתה תתייחס. אל תקפצו.

מר גיא קלנר: לגבי מה שאבי אמר, כי אני לא הבנתי אותו עד הסוף. תעמיד רגע את ההבדל בין הלוואה מקרן שלנו לבין הלוואה מבנק. מה המשמעות של זה?

מר אבי גרובר: התייחסתי ללמה אנחנו צריכים את הכסף, לא מאיפה הכסף.

מר גיא קלנר: אני שואל אם יש משמעות לעניין מאיפה לוקחים

את הכסף. זה פעם ראשונה. פעם שנייה, לגביך.

מר גיל גורדון: התשובה פשוטה. עלויות ריבית והצמדה אני משלם

לעצמי, כך שהכסף לא יוצא כעלות, כהוצאה, לבנק.

מר גיא קלנר: באופן תיאורטי, אם אין לך יכולת החזר לעצמך-

מר יצחק רוכברגר: אז לא יאשרו לך משרד הפנים, מה זאת אומרת?

מר גיא קלנר: לא, אני אומר, גם הביטחון של לקחת מעצמך, הוא

גם גבוה יותר.

מר יצחק רוכברגר: בוודאי.

מר גיל גורדון: יונה עשה בדיקה, לא אני, יונה עשה בדיקה, ואתה

לא חושד בו, והוא כותב, אם קראת את הניירות – אנחנו הרשות עם ההוצאות

לפירעון חובות הנמוכה ביותר, לפחות בשרון, אם לא יותר מזה. כלומר,

יחסית זה הפוך ממה שאתה אמרת.

מר אבי גרובר: אם אני לוקח הלוואה אני לוקח אותה לסיבות

אחרות, בסדר? לא לסיבות האלה. שנה שעברה הוצאת על הופעות בכיכר,

הוצאת לקבוצת כדורגל כסף. אני לא חושב שזה המקום.

מר יצחק רוכברגר: יהיה לך זמן, תאמין לי.

מר אבי גרובר: אמרתי את מה שהיה לי להגיד.

מר גיא קלנר: עוד דבר שאני לא מבין, שמתייחס אליך.

מר שרגא קירשנר: לא שמעתי.

מר אבי גרובר: אמרתי שאני חושב שהסיבות שבגללן אנחנו צריכים

את הכסף זה לא הסיבות הנכונות. הגירעון שנה שעברה נבע מהופעות בכיכר וקבוצת כדורגל.

מר יצחק רוכברגר: אבי, תסלח לי, שמענו.

מר גיא קלנר: מה רע בהופעות בכיכר? הציבור אוהב את ההופעות

בכיכר.

מר אבי גרובר: השאלה כמה. למה חשבת 5.5 ושמת 7.2?

מר יצחק רוכברגר: תקשיבו טוב, אני לא אאפשר ברדק ולא אאפשר

פריצות. כל אחד ירצה לדבר, אני אתן לו את זכות הדיבור. תגידו, תעירו, דברו לעניין, לנושא – אהלן וסהלן, זה בסדר גמור. אני לא אאפשר. תתחילו לעשות ברדק – אני מצביע. תזכרו, אני אומר לכם את זה. מבחינתי שיירשם בפרוטוקול. תוכלו ללכת להתלונן במשרד הפנים. יתחיל ברדק ויתחילו ויכוחים בין האנשים שלא לעניין ולא לצורך, אני לא מוציא אף אחד. אני פשוט עושה הצבעה, ממשיך הלאה.

מר גיא קלנר: אני רוצה עוד זנב קטן ממה שאבי, כי אני רוצה

להתחבר לפחדים שלו פשוט ואני לא מצליח.

מר אבי גרובר: אני לא מפחד מכלום.

מר גיא קלנר: לא, מהקיצוץ הצפוי בתקציב המדינה. הכוונה היא

לשנת 2013. ההלוואות שאתה מדבר עליהן אמורות להתחיל להיפרע משנת-

מר גיל גורדון: 2016.

מר גיא קלנר: האם אתה צופה שאנחנו הולכים למצב כלכלי קשה

ב-5 שנים הקרובות, בעשור הקרוב? אתה יכול לצפות את מדינת ישראל?

מר אבי גרובר: יש פה שינוי-

מר גיא קלנר: מי אמר את זה? מדברים על 2013.

מר יצחק רוכברגר: קלנר, עזוב, הוא העלה את הנקודה. תסלח לי, אני

עכשיו באתי לטפל במדינת ישראל?

מר גיא קלנר: אז זה מה שאני שואל אותו.

מר יצחק רוכברגר: יש לי עניינים לטפל, יש לי חובות, יש דברים.

מר אבי גרובר: אתה מתנהל עם כספים של מדינת ישראל-

מר גיא קלנר: מי אמר שב-2014...?

מר אבי גרובר: מדינת ישראל משנה את המפתח של איך היא

מתקצבת רשויות ודברים.

מר אורן ברעוז: אבל איך אתה יודע מה יהיה בעוד שנתיים, אבי?

אם יגלו בנגב עכשיו מיליארדי כורים של נפט אז ייפתרו כל הבעיות של כולנו ויהיה מלא כסף.

מר אבי גרובר: על זה אתה סומך?

מר אורן ברעוז: כן.

מר אבי גרובר: הבנתי.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש לאשר את ההלוואה מקרנות

הפיתוח של הרשות בהיקף של 7 מיליון ₪.

- ד"ר יונה ברגור:** אנחנו רוצים עוד לשאול שאלות.
- מר יצחק רוכברגר:** אבל אני שאלתי, אף אחד מכס לא הרים ידיים.
- ד"ר יונה ברגור:** הוא היה באמצע דיבור, גיא.
- מר יצחק רוכברגר:** בבקשה, תשאלו שאלות.
- ד"ר יונה ברגור:** קודם כל, גיא, לקיחה מעצמנו זה אומר שזה מוריד מתקציב הפיתוח 7 מיליון ₪. זה צריך להבין. זאת אומרת, זה על חשבון תקציב הפיתוח. שזה יהיה ברור. זאת אומרת, זה לא כסף מאיפשהו.
- מר רפאל בראל:** זה לא עוון.
- ד"ר יונה ברגור:** אני רק אומר שזה מוריד מתקציב הפיתוח.
- מר רפאל בראל:** אתה גם בבית לפעמים דוחה הוצאה בכדי להשלים דברים.
- מר יצחק רוכברגר:** תנו לבנאדם לדבר.
- ד"ר יונה ברגור:** דבר שני, גיל, בכל זאת אני לא מבין. התקציב עכשיו מאוזן, נכון? עכשיו הגשתם תקציב מאוזן.
- מר גיל גורדון:** 2013 כן.
- ד"ר יונה ברגור:** ל-2013. אז ממה נובע החשש?
- מר גיל גורדון:** החשש, אני הסברתי. ב-22/1 הולכות להיות בחירות. עד שתקום קואליציה זה יהיה סביבות מרץ, ידונו בתקציב, נגיע לאמצע השנה, יאושר תקציב המדינה. כרגע תקציב המדינה, כבר יש בו 16 מיליארד ₪ גירעון, והוא הולך וטופח. זה עוד 4% מהתקציב, שתבין, זה אחוז

משמעותי. מה שמסתמן כרגע, שאני שומע מכלכלנים, שמעבר לכל הדברים הם ייאלצו לעשות קיצוץ רוחבי במשרדי ממשלה. זה אומר שגם כספים שאנחנו כבר בונים עליהם כרגע, יכול להיות שנקבל פחות. יש סיכוי טוב.

מר יצחק רוכברגר: בתחומים של חינוך, רווחה.

מר גיל גורדון: זה אומר שניאלץ לעשות ככל הנראה באמצע השנה איזה עדכון תקציב אולי כלפי מטה. אז אני רוצה שתהיה לי איזושהי רשת ביטחון, שאני אוכל לממן ואולי להישאר באותה רמת תקציב.

ד"ר יונה ברגור: למה אתה לא מציע לנו לעשות את זה לכשזה יקרה?

מר גיל גורדון: גם זה קשור ל-2012, תקציב שהוא השנה גירעוני.

ד"ר יונה ברגור: מה גירעוני? 2012 גמרת בגירעון.

מר גיל גורדון: נגמור, עוד אין לי תוצאות סופיות. אני אומר שזה יהיה סביב ה-4-5 מיליון ש"ח.

מר יצחק רוכברגר: אבל בסוף לא יהיה.

מר גיל גורדון: אחרי הלוואה לא יהיה. ההצעה של משרד הפנים: קחו את הלוואה ואז רישומית, חשבונאית לא יהיה גירעון.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני דיברתי עם משרד הפנים. הם מעודדים את התהליך הזה, הם המליצו על התהליך הזה, הם יודעים אותו. לא רק ברמת השרון, בכל הארץ. לכן אני מבקש לאשר את לקיחת הלוואה מקרנות הפיתוח שלנו, ואחר כך נדבר על התקציב, יהיה לכם זמן כל אחד להגיד מה שהוא רוצה. אז אני מבקש לאשר לפי הסעיף את אישור הלוואה מקרנות

הפיתוח של העירייה בהיקף של 7 מיליון ₪, שתשמש כמקור הכנסה בתקציב הרגיל, תוחזר משנת 2016 ב-10 תשלומים שנתיים בריבית של 2.5% לשנה. מי בעד? מי נגד? עידן ואבי גרובר.

החלטה מספר 39: הוחלט לאשר ברוב קולות (נגד – 2) הלוואה מקרנות הפיתוח של הרשות בהיקף של 7 מיליון ₪ שתשמש כמקור הכנסה בתקציב הרגיל, ואשר תוחזר החל משנת 2016 בעשרה תשלומים שנתיים בריבית של 2.5% לשנה.

2. אישור תקציב רגיל לשנת 2013.

מר יצחק רוכברגר: נושא שני, אישור התקציב הרגיל 2013. אני רוצה כמה מילים, ברשותכם. קודם כל אני רוצה לומר תודה והערכה רבה לאגף הגזברות בראשותו של גיל גורדון, ובאופן מיוחד לאולגה, על העבודה המסורה והמאומצת והמאוד יסודית להגשת או הכנת התקציב לשנת 2013. ואני רוצה, ברשותכם, גם לדווח. אני מניח שכולכם או רובכם יודעים את זה, חלקכם מקבלים את זה בטח לא כל כך באהבה גדולה, אבל גם השנה, לפני שבוע ביום חמישי הייתי בירושלים יחד עם אנשי הגזברות והמנכ"לית, וקיבלנו שוב פרס ניהול כספי מוניציפלי, וגם על זה באמת מגיעה לכם התודה הגדולה, וגם היסטורית – הנה, זו הוכחה טובה מאוד. ערים אחרות כמו תל אביב, רעננה וכל מיני לא קיבלו את הפרס. אנחנו ברציפות קיבלנו את הפרס, ולכן באמת אני אומר את זה מכל הלב, תודה גדולה לכם, אנשי אגף הגזברות. זה לא דבר מובן מאליו. זה מראש. ואולי חלק מכם יהיו מופתעים. צריך גם לומר תודה ליונה ברגור על זה שכממלא מקום יו"ר ועדת כספים, וגם לאחר מכן, גילה

עירנות וגילה גם בקיאות וגילה מעורבות אמיתית, לא על בסיס פוליטי, וישבנו גם אני וגזבר העירייה, כל אחד לחוד אבל איתו, והגענו להבנות. אני אעלה את זה עוד מעט, את התיקונים שבסעיפים, על בסיס הבנות שהגענו אליהן, ובאמת למרות המתחים שהיו כאן לא פעם אחת וכו', אני עושה הפרדה טוטאלית בעניין, זה לא דבר מובן מאליו ואני אומר את זה בפני כולם – תודה על השותפות בעניין הזה, היית בסדר גמור, ואני אעלה בהמשך את התיקונים שדיברנו עליהם אחד לאחד.

חברים, הדגשים שלנו לתקציב של 2013 בשנה הזו, למרות שאנחנו צופים שתהיה כנראה ירידה בהקצאות של המדינה לרשויות המקומיות, למרות שאנחנו רשות שאיננה מתוקצבת, אבל אנחנו מתוקצבים בנושאים של למשל רווחה, בנושאים של חינוך, הדברים האלה. אנחנו נערכים בצורה המקסימלית ומשתדלים להיות בצורה הכי מקצועית שיכולה רק להיות, מתוך מטרה אכן לעמוד ביעדי התקציב ולתת שירותים ברמה הכי גבוהה. תקציב החינוך לא רק שלא קטן, הוא גם גדל. הוא גדל בגלל כל מיני סיבות, אבל הוא גדל. תקציב הרווחה – כנ"ל, לא ירד. לא קיצצנו ברווחה. רבותיי, יותר ויותר משפחות נכנסות לתוך המעגל המבקש עזרה משירותי הרווחה. אני אומר לכם את זה באחריות – יש. העבודה שלהם, למרות שנראה שאנחנו חיים באיזה עיר שלגמרי אין לה בעיות רווחה כאלה ואחרות, יש, והדברים האלה מטופלים. נושאים נוספים של גיל זהב וכו' – כנ"ל, אנחנו לא נוריד. להפך, אנחנו גם פועלים פה, יונה, בסעיף הזה אחר כך נדבר עליו, לגבי הביטול של הסעיף של הקיצוץ במינהל הגנזך. זה לגבי התקציב הרגיל.

אני חושב שזה לא דבר מובן מאליו שאנחנו מביאים תקציב ואנחנו נעמוד ביעדים. זה לא דבר מובן מאליו שלא קיצצנו. אנחנו עשינו את כל המאמצים במהלך החודשים, השנה האחרונה, להתייעל. אנחנו מתייעלים בתוך העירייה

פנימה, אם זה שינויים מבניים כאלה ואחרים, אם זה שינויים במסגרת של יציאת עובדים בפרישה, מתוך מטרה באמת לעשות כאן את העבודה בצורה הטובה והמקסימלית והיעילה, ולמי שלא מתאים – לא מתאים. אז יצטרך לזוז. ומי שצריך לצאת לפרישה ייצא לפרישה בשמחה רבה ובכבוד גדול, אחרי שעשה את שירותו כאן בעירייה, ואנחנו נברך על כך.

בסך הכל אני חושב שהתקציב השנה, שיש בו עלייה, יש לו עלייה בגלל סיבות, במיוחד בנושא חינוך, הנושא של ועדת טרכטנברג שהשיתה עלינו ועל רשויות נוספות את חוק חינוך חנם לגילאי 3-4, הקמת המבנים, סייעות, שכר במסגרת הרפורמות שמושתות על הרשויות. הדברים האלה, אנחנו לוקחים את זה על עצמנו, ואני אומר לכם שבגאון גדול ובשמחה רבה אנחנו לא נגענו באוכלוסיות החלשות, לא נגענו בדברים האלה, ובשבילי לפחות, ובעיני רבים גם, זה ערך עליון שאסור לך לגעת בו. פשוט אסור לגעת בו. לכן הדברים האלה כן נמצאים בפנים, ולא רק שאין קיצוץ, יש בהם אפילו עלייה לאור הפעילות והצרכים.

אנחנו הגשנו לכם את התקציב. אם יש הערות, אנחנו נשמע את ההערות. אנא, שוב אני מבקש, אנחנו נשמע את ההערות, תשתדלו שההערות יהיו ענייניות ופחות הצהרות דקלרטיביות והודעות כאלה שהן הודעות בחירות. יש לכם את הביטוי ואת היכולת כל אחד מתי לעשות בחירות. רוצים לעשות עכשיו – מי שיעשה יעשה, אבל תתמקדו כדי לראות איך אנחנו עושים את הדברים בצד הטוב ביותר. יונה, אני אבקש ממך רק להעיר את הדברים, אחרי שתעירו את ההערות, תעיר את ההערות לגבי התיקונים. הם רשומים אצלי, אני יודע בדיוק מה, ונצביע על התיקונים האלה גם כן. בבקשה, התייחסויות.

לא מציגים את התקציב קודם?

מר עידן למדן:

מר יצחק רוכברגר: קיבלת את התקציב, יש לך את התקציב, תעיר עליו הערות מה שיש, אין בעיה.

מר אורי לוי: אני יכול לפתוח? אם זה יתארך הרבה זמן, אז אני לא נשאר לסוף. דבר ראשון, משהו שאמרתי בשנה שעברה ואני מקווה שאני לא אגיד בשנה הבאה, ולא מהסיבות האלה. הצעתי או ביקשתי שכשמכינים את התקציב יכינו אותו לא לשנה אחת, יכינו אותו לשנתיים. ואמרתם לי שאין אישור משרד הפנים. בסדר, אני לא יודע. מבחינת משרד הפנים אפשר לעשות מה שצריך במשרד הפנים. אני חושב שמבחינת עסק כזה גדול, או מפעל, או איך שנקרא לזה, כזה גדול, שמגלגל כל כך הרבה דברים, כל כך הרבה התחייבויות והלוואות, צריך לעשות את התקציב לשנתיים כדי שתהיה לנו תמונה יותר טובה ויותר מדויקת. זה יעזור גם לנו וגם למי שמכין את התקציב, והייתי מבקש ששנה הבאה יהיה תקציב רב שנתי. אין סיבה שלא.

מר יצחק רוכברגר: לא אנחנו מאשרים את התקציב הדו שנתי. אני יודע, אתה מכיר את זה. מי שמאשר תקציב דו שנתי ויכול לאשר לנו דבר כזה זה רק הכנסת, הממשלה. אין מה לעשות. אין, הלוואי. אני אומר לך, זה היה כלי עזר בלתי רגיל.

מר אורי לוי: אז אני חושב שאתה בתור ראש העיר יכול לקדם דבר כזה.

מר יצחק רוכברגר: אני יכול לבקש?

מר אורי לוי: למה לא? זה טוב לכולם, זה לא טוב רק לנו. זה לא עולה יותר כסף.

מר יצחק רוכברגר: זה בממשלה ככה.

מר אורי לוינ: אז אתה נציגנו בממשלה.

מר גיא קלנר: השאלה אם אתה לא יכול לעשות תקציב פנימה דו שנתי, ולהגיש לנו חד שנתי.

מר יצחק רוכברגר: אני עושה תיקונים תמיד והתאמות, אנחנו עושים את זה. אגב, עוד הערה אחת. זו שנה תשיעית ברציפות שאנחנו באדיקות לא מעלים את הארנונה לתושבים. אפס עלייה בארנונה.

מר אורי לוינ: לא בטוח שזה טוב.

מר אבי גרובר: אתה מעלה מה ש... משרד הפנים.

מר יצחק רוכברגר: אני לא ביקשתי מזה 9 שנים בקשה להעלאת ארנונה מעבר לשיעורי המדד, זה עפ"י חוק ההסדרים, זה דברים שלא תלוי בי בכלל. זה כל המדינה. יש רשויות שביקשו 8, 7, 6, 11 אחוז, אנחנו לא ביקשנו בכלל, אפס, לא מעלים ארנונה. זה שיהיה ברור הדבר הזה, ונותנים את השירותים הכי גבוהים. בבקשה, התייחסויות נוספות.

מר אורי לוינ: לא סיימתי. זה הדבר הראשון, שהוא פרוצדורלי, ואני אבקש ממך בכל זאת לנסות לקדם את זה.

מר יצחק רוכברגר: אתה תשמע, אתה מכיר אותי, לא?

מר אורי לוינ: דבר שני, לגבי ההכנסות של רמת השרון. אמר את זה אבי, אמרתי את זה אני, אמר את זה שרגא לא פעם ולא פעמיים. אני אוהב תמיד להסתכל על ההכנסות. ההוצאות זה יותר קשה. עד שאנחנו לא נייצר אזורי תעסוקה או ארנונה לעסקים בתמהיל חיובי מבחינת המאזן, אנחנו נגיע לפשיטת רגל, בלי רצון. ואני מצפה שוועדת בניין עיר והמועצה יקדמו תכניות

של ארנונה לעסקים ולא תכניות של ארנונה לבנייה. כי ארנונה לבנייה, זה ירושש אותנו, נקודה.

מר יצחק רוכברגר: זה לא סוד שאם אתה עושה רק בנייה למגורים אתה בסופו של דבר מסבסד כמעט כל בית ב-25%.

מר אבי גרובר: אז למה לא התנגדת בתע"ש לחלוקה שם של השטחים?

מר יצחק רוכברגר: של מה?

מר אבי גרובר: יש שם עשרות אלפי יחידות דיור.

מר יצחק רוכברגר: מה אתה מבלבל את המוח? אני המתנגד הראשי לתע"ש.

מר אבי גרובר: למה אתה התנגדת? מה נכתב בהתנגדות?

מר יצחק רוכברגר: זה לעניין? זה לנושא?

מר אבי גרובר: בטח, הוא דיבר וזה בדיוק הקטע העיקרי.

מר יצחק רוכברגר: קודם כל, אל תתפרץ.

מר אבי גרובר: היתה לך הזדמנות להתנגד ולא התנגדת לעניין הזה.

מר יצחק רוכברגר: אל תבלבל את המוח. אני היחיד שמתנגד ל-10,000 מכל ראשי הרשויות. לא רוצה בניין אחד.

מר אבי גרובר: זה לא כתוב בהתנגדות שלך, בהתנגדות שהעירייה הגישה.

מר שרגא קירשנר: אבי, א', זו הערה לא הגונה.

מר אבי גרובר: למה זה לא הגון?

מר יצחק רוכברגר: סליחה רגע, עכשיו יהיה הנושא 'הוא עכשיו התנגד' וכל זה. מבחינתי תע"ש, במינהל יודעים ואת עמדותיי יודעים, שלא יבנו מטר אחד, שלא יבנו בית אחד, שיהפכו את כל השטח הזה לפארק אחד מטרופוליני, אין לי שום בעיה עם זה, אני אשמח שזה יקרה. לא הגענו עוד לשלב הזה בכלל. כרגע הגשנו התנגדות על משהו אחד, על הנושא של הדרכים וכו'. לנושא הבינוי הם יודעים את עמדותיי, מנסים ללחוץ אותי כל הזמן ואני לא נכנע, כי אני מבחינתי, שלא יבנו שם בית אחד. אבל לשאלה שלך, להערה שלך אורי חד משמעית אתה צודק, הנושא הזה עולה בתכנית הפיתוח, אנחנו הכנו כאן תקציב פיתוח נוסף ל-2013 עד 2020. אתה תשמע בתקציב הפיתוח, רמת השרון בטווחים של עד 7 שנים, או מ-3 שנים עד 7 שנים מהיום, מיליארד וחצי שם הכנסות עודפות יהיו בעירייה. מיליארד וחצי.

מר אבי גרובר: בתקציב הפיתוח.

מר יצחק רוכברגר: בתקציב הפיתוח, בוודאי.

מר אבי גרובר: בתקציב הפיתוח, אבל לא בתקציב השוטף.

מר יצחק רוכברגר: אני מדבר על הפיתוח. מיליארד וחצי.

מר אבי גרובר: אני מדבר על השוטף.

מר יצחק רוכברגר: המשמעות של מה שאני אומר לתשובה שלך, זה אם אנחנו נעשה, ואנחנו הולכים לעשות, פיתוח של אזורי תעסוקה מתקדמים באזורים בעיקר של אזור הסינמה סיטי, פי גלילות לאחר מכן, זה פותר לנו

את התמהיל בצורה מצוינת, ומשלב אותנו, ואנחנו נהיה מסודרים יופי.
בבקשה, התייחסויות.

מר גיא קלנר: אני חוזר רגע לנקודה הקודמת. בתוך החשש של
ירידה בהכנסות המדינה, יש ביטוי לזה בתקציב באיזושהי צורה?

מר יצחק רוכברגר: כרגע לא.

מר גיא קלנר: ואיפה הבטן הרכה יכולה להיות? באיזה סעיף?

מר יצחק רוכברגר: חינוך ורווחה.

מר גיא קלנר: שזה בעדכון תקציב כשיהיה תקציב ממשלה?

מר יצחק רוכברגר: חינוך ורווחה, כן. אם הם יורידו בחינוך, אנחנו
נהיה בצרות. אם ישיתו עלינו דברים ולא ישלמו אנחנו נהיה בצרות. כולם
יושת עליהם, אנחנו נסתדר עם זה. עוד שאלות, בבקשה.

מר רפאל בראל: לא שאלות, אלא אני רוצה להתייחס. קודם כל, אני
מברך את גילי ואת אולגה על העבודה הנפלאה שהם עשו. אני חושב שהוצג
לפנינו, ניתן לכולנו, תקציב יוצא מן הכלל. אמנם קשיח ב-80% מתוכו, אלא
רק 20% יכלו להיות גמישים. הוא קשיח, אבל הוא ראוי. רבותיי, אני יכול
להגיד לכם, עברתי על התקציב הזה סעיף סעיף וקיבלתי הסבר והבהרה
וביאורים על כל הסעיפים, ואני חושב שהתקציב הזה הוא ראוי, ורצוי שאנחנו
כבר לא נבזבז את הערב, נצביע בעדו ונסיים את העבודה שלנו.

ד"ר יונה ברגור: אני לא מאמין, זה מה שאתה מציע?

מר רפאל בראל: כן. אתה בדיוק כמוני, ישבת לפניי עם הגזבר ועם
עוזרת הגזבר, וחקרת, ביארת.

מר אבי גרובר: מטרת הדיון הזה זה להבין את התקציב או מטרת

הדיון הזה זה לדון בתקציב?

מר רפאל בראל: התקציב לדעתי הוא ראוי.

ד"ר יונה ברגור: הוא מושלם?

מר רפאל בראל: כן, הוא מושלם לדעתי. ואם אתה מתייחס להשלמה

הזאת, אז אני רוצה להגיד לך שהערב הפתעת אותי. באמת הפתעת אותי. אולי לטובה. יש לי אמנם הערכה גדולה לעבודה שעשית יחד עם החבר שלך למדן, מחקר על התקציב, ובהצעות שלכם להוריד מפה ולהעלות משם. אבל זה שאני מקבל הצעה כזו שעה לפני הישיבה, אני חושב שיש לך הערכה אלינו שכאן יושבים גאוני מושלמים. אז אם אנחנו גאוני מושלמים בוא נצביע וגמרנו.

מר יצחק רוכברגר: חברים, התייחסויות.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להגיד כמה דברים. שלא תחשבו שזה כל

כך פשוט. אני רוצה להגיד שבסוף ישיבת ועדת הכספים, אחרי שאני העליתי מספר הצעות ורעיונות, ואותם הנושאים, אותן הנקודות שהבאתי לידיעתכם היום, באמת לא הספקתי יותר מוקדם, הועלו בוועדת הכספים ואמורים היו לדון בוועדת הכספים. איציק הציע לקיים את הדיון באופן פרטני מול הגזבר ולראות איך אפשר לקדם כמה דברים ולעשות החלפות. בסוף ישיבת ועדת הכספים גיא הציע, היות והיתה אווירה טובה מאוד, גיא הציע שאני אתבטא בפומבי שהיתה אווירה טובה בוועדת הכספים.

מר גיא קלנר: למה לא?

ד"ר יונה ברגור: אני אפילו נותן לזה פומבי עכשיו, ואני אומר

שהיתה אווירה טובה, מפני שלא היו התנגחויות, וראש העירייה אמר שהוא

יבדוק ברוח חיובית הצעות שונות. עד כאן הכל טוב.

מר יצחק רוכברגר: רגע, בדק? תגייד, ראש העיר בדק?

ד"ר יונה ברגור: כן. בפגישה עם גיל ועם אולגה, הסיפור קצת נהיה יותר מסובך, מפני שלא ניתן היה להזיז גרוש מכאן לשם, לפי עמדתם. עליי לא יכול להיות מקובל, ואמרתי את זה גם לראש העירייה אחר כך, שבתקציב של 353 מיליון ש"ח אי אפשר להזיז אחוז אחד מפה לשם. ולכן אני הופתעתי לשמוע ממך, שבעל מקצוע, שכללי המשחק, שזה מושלם ואי אפשר להזיז כלום.

מר רפאל בראל: מותר לך לחלוק עליי.

ד"ר יונה ברגור: לא, אבל אי אפשר להזיז כלום?

מר רפאל בראל: לדעתי אמרתי.

ד"ר יונה ברגור: יתירה מזאת, אני הופתעתי מאוד, וגם היום אני מופתע, שכל חברי מועצת העירייה אין להם שום הערות.

מר יצחק רוכברגר: למה? הם דיברו.

מר אורן ברעוז: כבר אמרת יותר מפעם אחת.

ד"ר יונה ברגור: אני אומר את זה עוד פעם.

מר אורן ברעוז: הם יושבים פה רק כדי להצביע בעד ראש העיר. אמרת את זה כבר. אז מה השתנה? אנחנו כבר 4 שנים בתוך המליאה, אתה יודע מה המצב. אנחנו פה רק כדי לשבת ולהגייד 'כן אדוני ראש העיר', זה תפקידנו פה.

ד"ר יונה ברגור: אני לא מבין. למה זה לא נכון?

מר אורן ברעוז: פעם אחרי פעם השטויות שהוא מדבר, אני לא מוכן לשמוע את זה יותר. יש גבול.

מר עידן למדן: הוא ציפה לראות איזשהן תגובות גם מצד אחרים, הוא לא השתמש בשום מינוח פיוני ולא בזה.

מר אורן ברעוז: אבל זה לא יכול להיות שנשב פה ופעם אחרי פעם נשמע את השטויות שלו, סליחה, על דעתו על 14 איש שיושבים פה, משקיעים זמנם ומרצם, ואדון יונה הוא היחיד שאומר שמתייחס לדברים ברצינות.

מר עידן למדן: בישיבת התקציב הראשונה הציגו לך את כל התקציב סעיף סעיף.

מר טל עזגד: למען הסדר, אני רוצה רק לענות ליונה ולהגיד לו שדעתו יכולה להיות כדעתו, אבל אנחנו קראנו, אולי לא בעיון כמוך את התקציב, והיה לנו הרבה מה להעיר, והיו לנו הרבה ויכוחים. אני יכול להעיד בשמי, אני מבקש את רשותה של שירה חברתי שהפכה פה דלתות, אולמות ושולחנות, והיו לנו הרבה ויכוחים פנימיים, והיו לנו הרבה הערות לגילי ולאולגה ולראש העירייה, ועשינו את הדברים לא בצורה פופוליסטית, אלא בצורה הכי רצינית, וגם קיבלנו הרבה תשובות וגם קיבלנו הרבה תיקונים לאורך כל הדרך, מהרגע שיצא התקציב. אז זה לא כל כך הוגן להגיד עוד פעם באמירה כזאת שאנחנו זה. אני אומר לך אורן, זה לא יעזור, זאת הפוליטיקה. חבל שאתה לוקח ללב ומתרגז, אבל כולנו יודעים את האמת.

מר יצחק רוכברגר: אני חייב רגע משפט אחד לפני שאני אתן את ההתייחסות. באמת אני חושב שמה שקרה בתקציב הזה, המעורבות של

החברים לפני הדיון הזה היא היתה מעורבות מאוד גבוהה של כל החברים כמעט. כמעט כל החברים, כל אחד התייחס, היו דיונים. בדיוק כמו שאני ישבתי איתך אני ישבתי איתם.

ד"ר יונה ברגור: אבל זה היה לפני ועדת כספים.

מר יצחק רוכברגר: גם אחרי.

ד"ר יונה ברגור: זאת אומרת השתנה משהו?

מר יצחק רוכברגר: בוודאי.

ד"ר יונה ברגור: מה? לא השתנה שום דבר.

מר יצחק רוכברגר: מה זה משנה? הם קיבלו את התשובות.

ד"ר יונה ברגור: על זה אני מדבר.

מר יצחק רוכברגר: אבל לא חייבים לשנות כל דבר. אני לא חייב. ועדת

הכספים אישרה, נגמר.

ד"ר יונה ברגור: לא חייבים לשנות.

מר יצחק רוכברגר: אני קיבלתי את ההערות שם, אז אני מוכן לשנות.

אמרתי לך. בוא נתקדם, נו באמת. קדימה, תתקדם, די, חבל.

מר יעקב קורצקי: יונה, תאמין לי, אני באמת מחבב את גיל, מאוד.

ובשבועות האחרונים אני נכנסתי אליו כמה פעמים וניסיתי, והוא הסביר לי, והסתכל בסעיפי דת, שהם גם ככה מיניאטורים, תראה כמה הוא קיצץ באחוזים. אבל הוא הסביר לי: יעקב, לכולם אנחנו מקצצים. ואתה גם בחור נחמד, נכון, ותמיד אני יוצא ממנו בחיוך, אבל אין לי ברירה. אומר לי: מה

אני אעשה? תבדוק את הסעיפים.

ד"ר יונה ברגור: זה ההבדל ביני לבינך.

מר יעקב קורצקי: אז הלכתי והתווכחתי, אבל יש גם-

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, אתם רוצים להתקדם? בואו תתקדמו, באמת, די.

ד"ר יונה ברגור: רגע. זה ההבדל, לא יכול להיות תקציב של מעל ל-300 מיליון ש"ח שאי אפשר לקבל הצעה של חבר מועצה כמוך, כמוני, או כמוהו.

מר יצחק רוכברגר: אבל קיבלנו.

ד"ר יונה ברגור: קודם כל העיקרון היה אצל גיל ואולגה – אי אפשר להזיז גרוש מפה לשם.

מר גיל גורדון: יונה, אתה לא מדייק.

ד"ר יונה ברגור: מה שאתה יכול לעשות זה לגשת לאיזיק ולבקש מדיניות.

מר יעקב קורצקי: יונה, אני אומר לך בשיא הכנות, אני יותר ממאושר שגם בשנה כזאת, באמת, שאפו שאנחנו מעלים בחינוך ומעלים בתקציב של רווחה.

ד"ר יונה ברגור: יעקב, הסיפורים-

מר יעקב קורצקי: עזוב, אני אזמין אותך לבית קפה מחר, נשב על זה.

ד"ר יונה ברגור: לא. הסיפורים שתקציב 2013 סופג הרבה הוצאות נוספות בחינוך בגלל החוקים החדשים, הוא לא נכון. יש בסך הכל תוספת,

גריעה של שני מיליון ₪, ותוספת מהממלכתית. אז בסך הכל אין כמעט הפרש בין ההכנסות וההוצאות של החינוך. להפך, יש תוספת ממלכתית מכובדת מאוד בגלל גנים 3-4. תסתכלו על התקציב ותלמדו את זה.

מר יצחק רוכברגר: חברים, הערות לתקציב יש?

ד"ר יונה ברגור: רגע, אני רוצה להגיד עוד משהו. הדברים הם לא לגמרי מדויקים. אנחנו הצענו, אמנם אני עשיתי את זה, אבל אנחנו הצענו כחברי סיעת מרצ כמה תיקונים בהצעות התקציב לתקציב הרגיל, ואחר כך נדבר על תקציב הפיתוח. אני ביקשתי באופן מובהק להחזיר 300,000 ₪ למינהל גיל הזהב, שהורידו ביחס לשנה שעברה. איציק אמר, ראש העיר אמר, שהסכום הזה ימצא. אני לא יודע איך גיל יתמרון את ה-300,000 ₪, מאיפה. אני הצעתי גם דרכים מאיפה לקחת את זה.

מר יעקב קורצקי: אם איציק אמר לך, אתה חושב שהוא יחזור בו?

ד"ר יונה ברגור: לא, אני סומך עליו. לא הוגש לנו עד עכשיו, שהוא יסביר למה זה לא הוגש.

מר יצחק רוכברגר: הוא יוגש עכשיו.

מר יעקב קורצקי: אתה רואה שתקציב גמיש?

מר עידן למדן: כשראש העירייה רוצה.

ד"ר יונה ברגור: אני ביקשתי, תקשיבו טוב רבותיי, אני לא מדבר על תכניות הכנסות בעוד 3 או 4 שנים, להבדיל מחברים אחרים שרואים את זה כבעייתי. אני למשל לא חושב שרמת השרון נכנסת לגירעון נוראי. אני לא מאמין בזה, אני לא חושב. עד עכשיו הסתדרנו יופי ונסתדר גם הלאה יופי. זו

דעתי.

- מר יעקב קורצקי:** אז אתה נותן מחמאה לראש העיר עכשיו.
- ד"ר יונה ברגור:** לא, אני נותן מחמאה לתושבים שמשלמים המון.
- מר יצחק רוכברגר:** יונה, תתקדם. לא מגיע לי צל"ש? כשנכנסתי היה 72 או 74 אחוז גבייה. מאז שנכנסתי עד להיום אנחנו הגענו באמת ל-90 ומשהו אחוזי גבייה.
- ד"ר יונה ברגור:** נכון.
- מר יצחק רוכברגר:** מגיע לי צל"ש על זה.
- מר רפאל בראל:** מגיע לו צל"ש או לא? תן לו מילה טובה.
- מר יצחק רוכברגר:** לא עשיתי פוליטיקה, עם החברים הכי טובים שלי שגדלתי איתם. מה אתם רוצים ממנו? היום הוא בסדר. יונה, תתקדם.
- ד"ר יונה ברגור:** אני הצעתי, ואני רוצה להגיד לכם את הנקודות העיקריות. אני הצעתי לחזור ולהוסיף לתקציב של המתנ"סים מיליון וחצי ש, שהורידו מהם ביחס לשנה שעברה. אף אחד אחר לא ביקש את זה, זה לא מרצ, זה לא פוליטיקה.
- גב' שירה אבין:** מאיפה אתה יודע שאף אחד לא ביקש את זה?
- ד"ר יונה ברגור:** אף אחד לא דרש את זה בוועדת כספים.
- גב' שירה אבין:** דרשנו לפני ועדת הכספים.
- ד"ר יונה ברגור:** זה לא מרצ, זה לא פוליטיקה.

- מר יצחק רוכברגר:** הלאה, יונה.
- מר יעקב קורצקי:** תנו לו להמשיך, אולי יציע עוד איזה מיליון לתע"ש.
- ד"ר יונה ברגור:** יעקב, אני נתתי צל"ש, תשאל את רפי בראל-
- מר אורן ברעוז:** בוא, למה אנחנו? באמת.
- ד"ר יונה ברגור:** מה למה? יש לנו המון זמן, 4 שעות. אם אין זמן אתה יכול ללכת. אני רוצה לדבר על תקציב.
- מר יצחק רוכברגר:** יונה, דבר, מה אתה רוצה?
- ד"ר יונה ברגור:** אני רוצה להגיד לך שבנייר לוועדת הכספים נתתי צל"ש להצעת התקציב שבה הורידו את ההשתתפות של התושבים בפעולות דת. הורידו את כל ההשתתפות, אין יותר השתתפות בפעולות דת. נכון, גיל? נכון, קצת פחות.
- מר אבי גרובר:** זה קצת פחות או בכלל לא?
- ד"ר יונה ברגור:** אז אני רק אומר לך, גם דת אצלי משחקת תפקיד חיובי. אני הצעתי שבתקציב התרבות קרה מהפך בתקציב הנוכחי. המהפך בתקציב הנוכחי קרה כדלקמן: הורידו סכום נכבד מההוצאות של העירייה, מהתרבות הממומנת ע"י העירייה, מ-5 מיליון ומשהו ל-3 מיליון ומשהו. לא, 7 מיליון היה שנה שעברה. והוסיפו תרבות בתשלומים דרך יד לבנים, ששם מוסיפים עוד 2.7 מיליון שם להכנסות לתרבות. עליי זה לא מקובל. לא מקובל ההחלפה הזו של תרבות ללא תשלום בתרבות בתשלום. זה התקציב של תרבות. אני חושב שגם אתה יכול לתמוך בי ולהגיד שלא צריך לממן את

התרבות דרך הופעות בבית יד לבנים.

מר יצחק רוכברגר: ממש לא נכון, אבל אנחנו הסברנו את זה.

ד"ר יונה ברגור: תן לי להציג עוד דברים. זה שלושת המרכיבים

העיקריים, יש עוד כמה דברים קטנים.

מר גיא קלנר: אבל אתה מתאר את זה עובדתית לא נכון.

ד"ר יונה ברגור: לא, אני מתאר את זה מדויק.

מר יצחק רוכברגר: יונה, למה אתה עונה לו? יונה, יש עוד משהו.

ד"ר יונה ברגור: איציק אמר: 'אל תדאג, גם למתנ"סים וגם לתרבות

נמצא כספים במשך השנה'. זה מה שהוא ענה לי.

מר יצחק רוכברגר: נכון.

ד"ר יונה ברגור: לכן אני לא כל כך כועס.

גב' שירה אבין: אבל זה מה שהוא ענה לי עוד לפני שאתה דיברת על

המתנ"סים.

ד"ר יונה ברגור: אני הייתי רוצה לראות את זה בעדכון התקציב,

בתקציב מעודכן. מה שאין לנו, לא קיבלנו שום עדכון של התקציב.

הערה אחרונה לפני שאני מסיים. אני הצעתי את המקורות הכספיים של

התוספות שאני הצעתי, לממן בעיקר מהקטנת תקציב הספורט הייצוגי. מ-8.8

מיליון ש"ח, להוריד כמה מיליונים.

מר רפאל בראל: 4.4.

ד"ר יונה ברגור: אני הצעתי 4.4, אבל אם לא יאשרו לי את הכל גם מספיק לי 2.

מר רפאל בראל: אני רק מדייק.

ד"ר יונה ברגור: אנחנו לא נמצאים כרגע בעימות. לא אני מול איציק ולא איציק מולי, ולא אתם מולי ולא אני מולכם. אני מסביר לכם איפה הנקודות שאני חושב שאפשר וצריך לשנות קצת את מבנה התקציב. זה כל מה שאני בא להגיד. בא איציק והסביר לנו בוועדת הכספים, בצורה הכי מפורשת שיכולה להיות, והוא יגיד את מה שהוא יגיד לגבי הכדורגל בעוד שנה, עוד שנתיים, אני לא אגיד את זה בשמו. אבל הוא אמר: השנה אי אפשר להוריד מפני שהתקציבים כבר חולקו לכדורגל ולכדורסל, לספורט הייצוגי, בגלל ששנת התקציב של הספורט הייצוגי היא ממאי למאי ואנחנו לא יכולים עכשיו לתקן את זה. לטענתי, וחזרתי ואמרתי את זה לאיציק בפגישה אישית שגם היתה טובה, שעד מאי השנה, 2013, אפשר וראוי לענות על כל ההתחייבויות שהעירייה נתנה לקבוצות הספורט הייצוגי. עד שנת התקציב הבאה. חלק מה-8.8 צריך לתת להם בסיס של 8.8. מעבר למאי, אפשר להקטין, שהם יתאמצו. איציק לא הסכים איתי. אני מצטער שהוא לא הסכים איתי. אולי הוא שינה את דעתו בינתיים. הנקודה ברורה?

מר יצחק רוכברגר: כן.

ד"ר יונה ברגור: היא חשובה מאוד להבין. ממאי אפשר להוריד את החלק היחסי של ה-8.8 לקצת פחות. לא ל-4.4, ל-6.6 לצורך הדיון.

מר יצחק רוכברגר: יונה, קיבלנו.

ד"ר יונה ברגור: אלה היו הנקודות העיקריות שאנחנו הצענו בשינוי

בתקציב הרגיל. הערה אחרונה איציק, וכאן צר לי קצת לחלוק עליך. אני עשיתי איזושהי עבודה, אני חושב שעבודה סבירה, בבדיקה של ביצועים של רמת השרון מול ארבע עיריות השרון. אנחנו גובים הרבה כסף, שאין לי שום ביקורת על זה.

גב' שירה אבין: על מה?

ד"ר יונה ברגור: הארנונה שלנו גבוהה והתשלום וההוצאות פר תושב בתקציב הרגיל של רמת השרון הם השניים הכי גבוהים מתחת לתל אביב. בתל אביב יש יותר, אבל מעל זה אנחנו.

מר גיא קלנר: לא הבנתי.

ד"ר יונה ברגור: התוצאה לתושב של רמת השרון היא השנייה בגובהה מבין חמש ערים – ארבע ערים פלוס תל אביב. זאת אומרת שאנחנו מוציאים פר תושב בתקציב הרגיל כעירייה הכי גבוה שני אחרי תל אביב. הכי גבוה מהשרון.

מר רפאל בראל: סליחה, אני רק מצטט את המספרים שלך – אתה מדבר שתל אביב, ההוצאה לתושב היא 6,000 ₪, הרצליה 4,400 ורמת השרון 4,100 ₪. אז תדייק בבקשה. יש לי את המסמך שלך.

ד"ר יונה ברגור: אוקיי. however, הביצועים שלנו הם פחות טובים.

מר רפאל בראל: לא נכון.

מר אורן ברעוז: מי החליט שהם פחות טובים?

ד"ר יונה ברגור: אני.

מר אורן ברעוז: אני חולק עליך.

ד"ר יונה ברגור: אז אתה צועק ואני יכול להוכיח את זה.

מר טל עזגד: רפי, דקה. אני מציע לך, כשאתה בודק את הארנונה פר היישובים האחרים-

ד"ר יונה ברגור: אני יודע שהארנונה שלנו זו ארנונה גבוהה בגלל שרווחת הדיור שלנו גבוהה.

מר טל עזגד: אני מציע לך שתכניס למשוואה הזאת עוד כמה פרמטרים, שאני מניח שלא הכנסת. אני אתן לך שתי דוגמאות. יש פה למעלה מ-8,000 תושבים, אם לא יותר, שמשתמשים בחוגים ובכל ה-facilities של המתנ"ס. יש 5,000 תושבים שמשתמשים בחוגים ובעוד כל מיני דברים של אגודת הספורט.

ד"ר יונה ברגור: וברעננה אין. ברעננה יש הוצאה יותר לתושב מאשר אצלך.

מר יצחק רוכברגר: די, יונה, לא צריך ויכוח. זה לא דיון.

מר טל עזגד: תבדוק את הגבייה ביישובים האחרים, תראה כמה אנחנו גובים לעומת אחרים.

מר אורן ברעוז: יש פה דברי אלוהים חיים שיוצאים מפיו של יונה-

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, די, מספיק. אל תענו.

ד"ר יונה ברגור: ההוצאה לתושב לחינוך ברעננה היא 2,479 ₪, וההוצאה לתושב של רמת השרון היא 2,166 ₪ בחינוך. כלומר, הביצועים

שלנו בחינוך הם פחותים.

מר אורן ברעוז: אז תעבור לרעננה.

מר טל עזגד: אבל ההישגים גבוהים.

ד"ר יונה ברגור: אני רק מתפלל שאתה לא אומר לי לעבור לעזה.

מר אורן ברעוז: חס וחלילה.

מר יצחק רוכברגר: יונה, סיימנו את זה?

ד"ר יונה ברגור: כרגע כן.

מר יצחק רוכברגר: יש סעיף ששכחת, אני אזכיר אותו.

מר עידן למדן: אני רוצה לומר מספר מילים בבקשה. זה נכון,

איציק, שאתה פתחת ואתה אמרת שרמת השרון מקבלת את הפרס של הניהול התקין.

מר יצחק רוכברגר: אגב, הבאתי לך כדור, להירגע מזה. כי קשה לך

לספוג את זה.

מר עידן למדן: זאת אומרת שיש לך כדורי הרגעה בשלוף?

מר יצחק רוכברגר: יש לי.

מר עידן למדן: עכשיו אני מבין למה הישיבה מתנהלת ככה.

פרס הניהול התקין הוא פרס שבאמת ניתן על יכולת הניהול התקציבי ועמידה באותם יעדים, שזה נקבע, ומבחינתי תקין זה סביר ותו לא, וטוב ותו לא, וזה בסדר גמור. לעיר כמו שלנו, כפי שניתח יונה, זה בהחלט יחסית קל לעמוד

בדבר הזה לא בכדי מדובר באמת מעל סולם סוציאקונומי 7, משרד הפנים מעניק רק תעודה. אבל זה בהחלט מבורך, ואני מברך על כך שאנחנו מצליחים, למרות שהיה ראוי השנה שנעמוד וזה יתקשר, גם מקודם להלוואה, לא דיברתי על ההלוואה ואבי פחות או יותר אמר את הדברים. בסופו של דבר ההלוואה באה לכסות על גירעון. אתה מדבר כבר כמה שנים על יעילות והתייעלות. דיברנו בתקציב הקודם גם על צמצומי עובדים ודיברנו גם על הרחבת עניין הפיקוח על הבנייה ולהביא מפקחים על הבנייה ולהתחיל לקדם את הפרויקט הזה. יש הרבה הערות בתקציב, אבל תקציב בסך הכל זה דבר שיש בו הרבה חורים, הרבה מאוד דברים שאפשר לשחק בין סעיפים. לדוגמה, סעיף ההוצאות שעבר מסעיף ההוצאות המשפטיות תחת המינהל, עבר מסיבה כזו או אחרת לסעיף ההוצאות תחת מינהל ההנדסה ללא סיבה יותר מדי הנראית לעין. אבל לכן אני אומר, אפשר לעשות את המשחקים.

מר רפאל בראל: אני את הנקודה הזו במיוחד בדקתי.

מר יצחק רוכברגר: תענו אחרי זה.

מר רפאל בראל: סליחה, ההוצאות של אותו בחור שיושב אתנו בערבים בהיתרי בנייה היו על המחלקה המשפטית, כאשר הם בעצם צריכים להיות של מחלקת ההנדסה. למה לא?

מר עידן למדן: יש לך גם הרבה מאוד הליכים משפטיים שהעירייה מנהלת באמצעות גורמים חיצוניים, שנדמה שהועברה מסעיף אחד לסעיף שני, ו/או לכן הם קטנו. זה דבר שבין השאר מאפשר לך להגיע לאותו אות מינהל תקין, כשאתה מעביר את זה מסעיף המינהל לסעיף אחר.

מר רפאל בראל: רגע, דברים מדויקים.

מר יצחק רוכברגר: אין דיוק פה, יש פה יותר פוליטיקה, אז תעזוב.

מר רפאל בראל: אני לא מוכן לזה.

מר יצחק רוכברגר: אז אתה לא מוכן, אבל צריך לדעת שבתקציב יש פוליטיקה, מה לעשות.

מר עידן למדן: אתה יכול להראות דבר דבר, זו לא בעיה להתחיל להראות, ואם גם היית רואה והיית יודע אולי היו מראים לך כמה הושקע בכל-

מר רפאל בראל: בבקשה, כאן יש לך את הדוגמה הכי טובה, הכי חיה שאתה יכול לקבל. כל סעיף נבדק אחד אחד.

מר עידן למדן: כמה הושקע עד היום באותו הליך משפטי-

מר יצחק רוכברגר: תתקדם, אל תענה לו. רפי, עזוב. אני מבקש מהחברים לא לענות סעיף ושאלה שאלה, הערה הערה. באמת.

מר עידן למדן: תוכל להגיד, אני אענה. זה בסדר גמור.

מר רפאל בראל: אדוני ראש העיר, אנחנו דנים בתקציב ולא על העבר.

מר יצחק רוכברגר: תן לו להגיד מה שהוא רוצה.

מר עידן למדן: זה חלק מהתקציב. כשאתה מסתכל בכמה וכמה סעיפים, אתה רואה שבאותם סעיפים, אפרופו יעילות, כשאנחנו מדברים על אותו מספר של עובדים, קיימת קפיצה מאוד גדולה בהוצאות השכר. לדוגמה, אנחנו מדברים משפטית, כשאתה מסתכל על קפיצה של כ-40% בהוצאות כוח

האדם על אותו מספר עובדים. דוברות ותקשורת – קפיצה של כ-17%. אתה מסתכל על קיצוץ 3 תקנים בסעיף גנים ונטיעות מצד אחד, אבל עוד פעם עלייה בתקציב כוח האדם. אז מדברים אתנו על יעילות, אבל תכלס אנחנו לא עושים עם זה שום דבר, ולכן זה איזשהו שיקוף, למרות שאמרת שהכל פה בלתי אפשרי, יש איזשהו שיקוף, וזה דבר שהובטח. אותו דבר בכוח האדם בהסעות בחינוך, ואתה רואה עוד פעם עלייה של 20% בהוצאות כוח האדם, אתה רואה עלייה של 30% בהסעות הרגילות של הוצאות כוח אדם. לא במשהו אחר. עם אותו מספר אנשים. הדבר הזה הוא בלתי סביר. אותו דבר כשאתה רואה את מימון הממשלה בעקבות דו"ח טרכטנברג, אז אין לך באמת הצדקה לקחת הורים על טרום, טרום חובה, תשלומים. משום שהעירייה מכסה את זה עפ"י ההחלטה, ובכל זאת אנחנו רואים שהממשלה מעבירה כ-15 מיליון ש"ח נוספים, ואנחנו בכל זאת מחייבים את ההורים שם בעוד 670,000 ש"ח. זה נכון שהמסה הקריטית הורדנו אותם, אבל הממשלה נותנת ואנחנו לוקחים. זה לטעמי לא מוצדק הדבר הזה. לחלוטין זה לא מוצדק.

כשאתה מדבר אחר כך על אותם סעיפים של איכות הסביבה שאתה רואה אנחנו מתהדרים לכאורה באותו מבצע שעשינו, אבל אתה רואה שזה קיים, עוד פעם, בהרבה מאוד ערים אחרות אותו דבר. אתה לא רואה את הדבר הייחודי שלנו בתחום מחלקת איכות הסביבה, שאנחנו יכולים לתת בו את שאר הרוח המוסף, ולכך יונה כיוון. ולמרות הכל אתה מגיע למצב שבסופו של דבר אתה צריך לקחת מקרנות הפיתוח הלוואה כדי לכסות את התקציב השוטף שנגמר בגירעון. ואתה לוקח את זה עכשיו לאותה שנה, שברור לך שגמרת בגירעון, אז אתה תשלם את זה השנה. וזה מתקשר לסעיף הקודם. על זה דיבר יונה, ואני מקווה באמת שעוד מעט אנחנו נשמע על כך התייחסות, אבל יונה דיבר באמת באותה ישיבה על כך, ואנחנו מדברים על זה כבר הרבה שנים, ובמיוחד דיברנו על זה בשנה שעברה כשהחלטנו בסוף להצביע נגד

התקציב וללכת כן לאופוזיציה. אז אנחנו דיברנו באמת על הנושא של ההוצאה לספורט הייצוג. וכשאתה רואה את ההוצאה לספורט הייצוגי, שזה בעיקר קבוצת הכדורגל, אז אני שומע את התשובה, אמר לי יונה את תשובתו של ראש העירייה. אני לא מקבל את תשובתו של ראש העירייה. מדוע? משום שזה נאמר לפני שנה. אותו טיעון של מאי עד מאי נאמר לפני שנה, ומסיבות העיתונאים שנערכו כשהיה קצת בלגן סביב הקבוצה רק בחודש אוגוסט, אז נאמר: אנחנו מפסיקים עם זה, אנחנו חותכים עם זה, אנחנו הולכים לחתוך מהדבר הזה. נאמר לפני שנה בישיבת התקציב, כשאישרנו 5.5 מיליון ₪ לצורך קבוצת הכדורגל. זה נאמר שזה יהיה השנה, כדי לאפשר להם לגייס את התורמים. אנחנו נכנסים פה ללופ שהוא לעולם לא ייגמר מעבר לעניין, וזה יעלה גם בתקציב הפיתוח, שזה הפך להיות כבר בור בלי תחתית, כי הטיעון ממאי עד מאי יישאר. כשזה בא על חשבון הספורט העממי, טל, וכשזה בא על חשבון אגודת הספורט והספורט העממי, שאתה רואה בו קיטון לעומת שנה שעברה, ואל תשכח שאילצנו אותם בגדול לקחת הלוואה, זה אומר שאנחנו נפגע בספורט העממי. כשאנחנו רואים שקיצצנו שני מיליון ₪ מהתקציב של המתנ"סים נכון לרגע זה. אז השאלה היא פה סדרי עדיפויות. לצורך זה אנחנו מתכנסים פה, לקחת את סדרי העדיפויות.

אנחנו מדברים על מינהל גיל הזהב. מינהל גיל הזהב, למעשה, לא רק שקוצץ שנה שעברה, השנה רוצים לקצץ לו עוד 300,000 ₪, ובתמיכה בעמותות לא הגדלת אותה. שנה שעברה הקטנת אותה, בית מלינוב-

גב' שירה אבין: לא רק שהגדלנו, הגדלנו שוב. אז על מה אתה מדבר? מספיק.

מר עידן למדן: 900,000 ₪ אנחנו משאירים את זה. זה מה שמופיע בתקציב. נשאר 900,000 ₪, מינהל גיל הזהב ירד ב-300,000 ₪. לפני שנה היה

קיצוץ ואנחנו העלינו את זה גם לפני שנה את הקיצוץ הזה, ואנחנו דיברנו על זה ואנחנו חוזרים ומדברים על זה כל הזמן. והדבר הזה זה דבר שאנחנו חייבים לשים לו קץ, כי אנחנו פוגעים באותם גמלאים שלנו.

גב' שירה אבין: אנחנו לא פוגעים באף גמלאי, זה לא נכון.

מר עידן למדן: אנחנו לא משפרים את זה-

גב' שירה אבין: גם ה-300 האלה לא פוגעים באף גמלאי. תעשה את החלוקה בתוך התקציב ותראה איך בכלל עובד הסך הכל של התקציב בתוך גיל הזהב. הפעילות, אם אנחנו מדברים, הולכת דרך העמותות. הגדלנו לעמותות, כי הם אלה שנותנים את הכספים.

מר יצחק רוכברגר: הגדלנו את התקציב.

גב' שירה אבין: אז לפחות תדייק בדברים.

ד"ר יונה ברגור: איך אני יכול לדייק אם זה לא כתוב? כתוב שמינהל גיל הזהב, העירייה משלמת פחות, נכון?

גב' שירה אבין: אז אם העירייה משלמת פחות אולי היא צריכה לשלם פחות?

ד"ר יונה ברגור: אז למה היא שילמה עד עכשיו כל כך הרבה? פתאום מצאתם איפה לחסוך, במינהל גיל הזהב.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא בסדר. כי מצאנו פתרון ואמרנו שאנחנו מתקנים את זה, אז מה 'מצאתם מאיפה לחסוך'? אתה יודע בדיוק למה היה הדבר הזה.

מר עידן למדן: רואים את הביצוע, יודעים היום, סתם בשביל הדוגמה, יש שם מאמנת כושר שאני יודע שקיצו אותה באחד מהמקומות, וזה לא רלוונטי. יש כמה וכמה מקומות. העובדה היא שרצו לקצץ בפעילות, והעובדה היא שהתקציב לא רק שהוא לא עולה, משום שלפחות הוא היה צריך לעלות מדדית-

מר טל עזגד: אתה משתמש בדברים שהם לא רלוונטיים. אתה אומר דברים לפרוטוקול שהם לא בדוקים.

מר עידן למדן: 900,000 ₪ תקצבת ואתה מקצה עוד פעם 900,000 ₪. אחרי שנה אתה מקצה את אותם 900,000 ₪.

מר רפאל בראל: אני אפריך לו את כל מה שהוא אומר.

מר יצחק רוכברגר: לא צריך להפריך לו, אני צריך להפריך לו.

מר עידן למדן: אותו דבר שאנחנו רואים שבמה שנקרא שירותי הסביבה, עוד פעם בנאדם אחד עולה בקפיצה של 50% בהוצאות השכר על פני העובדים. כל הדברים האלה מעידים בפועל על אי יעילות. אותו דבר גם מה שקרה לנו באמת, גיא, בעניין התקציב, שהיה בזבוז גדול בעניין תחום התרבות, בעיקר בתחום התרבות הכללית, שאנחנו ראינו שהשנה היה 7 מיליון ₪, ועכשיו בגלל אותו בזבוז או חוסר שיקול דעת ברגע האמת שם, שלטעמי חגיגות 90 מוקדמות-

מר גיא קלנר: למה בזבוז?

מר עידן למדן: משום שאם היית מתנהל נכון היית יכול להמשיך היום עדיין עם כסף באותה רמה של שירות שנתת לפני שנתיים ושלוש והיית שומר על אותה רמה.

מר יצחק רוכברגר: למה אתה נותן לו ציונים?

מר גיא קלנר: סליחה, לעיר כמו רמת השרון אסור פעם ב- לקחת שנה מסוימת, ולא משנה עכשיו אם תקרא לזה 89, 90, ה-90 לצורך העניין, ולעשות חגיגות יותר גדולות, לתת ביטוי יותר מוחשי לעניין? תל אביב לא עשתה את זה? ערים אחרות לא עושות את זה? מה הבעיה עם זה?

מר עידן למדן: עשית את זה לפני שהיתה אותה שנת ה-90.

מר יצחק רוכברגר: לא צריך לענות. שידבר על העבר וידבר על העתיד, אל תענו.

מר גיא קלנר: אבל הוא מסלף עובדות.

מר יצחק רוכברגר: שיסלף עובדות. אני אענה לו.

מר עידן למדן: הלכת וזרקת סתם כסף.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני אוציא החוצה, די.

ד"ר יונה ברגור: גיא, יש בעיה.

מר גיא קלנר: ואם שנת ה-90 היתה באמת שנה שעברה, עדיין יש

לך בעיה עם זה?

מר עידן למדן: אילו שנת ה-90 באמת היתה שנה שעברה, הייתי

באמת מברך-

מר יצחק רוכברגר: גיא, אני נשבע לך, אני מוציא אותך החוצה. די, אני

לא צוחק, מספיק.

מר עידן למדן: הייתי מברך על מסיבות, וגם כן-

מר יצחק רוכברגר: תמשיך בקו, אל תענה לו.

מר עידן למדן: תקצבנו את זה בתחילת הדרך ב-5 מיליון ₪, שהיו לדעתי מספיק, והוספנו במהלך השנה 2.5 מיליון ₪ והגענו באמת לחריגה. היינו צריכים לקחת עכשיו מתקציב הפיתוח, וכשנגיע לתקציב הפיתוח אני אדבר איתך על מה פספסת לדוגמה בתקציב הפיתוח. אז אתה לוקח את הכסף הזה מכסף שאין לך, והשנה היית יכול, היה לך עוד 2.5 מיליון ₪.

מר יצחק רוכברגר: שמענו, הלאה.

מר עידן למדן: הלכת ובזבזת את הכסף.

מר יצחק רוכברגר: לא מגביל אותו, כבר הוא ב-20 דקות.

מר עידן למדן: בקיצור, יש את העניין של הקיצוץ בספורט העממי וכל הדברים האלה, הקיצוץ באזרחים הוותיקים, דברים נוספים שהוא אמר. ויש עוד הערות שונות. הדבר הכי מעניין, כמאמר הבדיחה, אנחנו רואים שדווקא בהוצאות הקונסרבטוריום בתחום של המורים, אז פתאום ההוצאות גדלות בכמעט 20% ברמות השכר, ועל זה נאמר שאחרי תעודה כזאת יש לנו עוד כוח לשיר.

מר אורי לוין: משהו קצר. אני לא רוצה לסתום לאף אחד את הפה, אתם יכולים לדבר ולהגיד מה שאתם רוצים, אבל תקשיבו – אחרי שאתם כבר 4 שנים לפחות, אם לא 10 שנים, יושבים פה מסביב לשולחן הזה, הרי כל אחד פה יכול לפתוח את הספר, כולל אלה שכתבו אותו, ולשנות כל סעיף 10 פעמים. כל אחד עם הסקטור שלו, עם סנטה קלאוס או עם מרצ או עם הבנייה, או כל אחד עם מה שהוא צריך. אבל היום הרי זה לא יקרה, נכון? זה 31/12.

ד"ר יונה ברגור: למה זה לא יקרה?

מר אורי לוי: (א) זה לא יקרה, נקודה, כי זה לא ישתנה. התקציב יעבור. (ב) את כל הדברים שאתם מעלים ושנחנו מעלים, כל אחד רוצה להעלות, צריך לטפל בהם במשך השנה ולא ב-31/12. אם אתה רוצה לעצור את קבוצת הספורט או להוסיף משהו-

מר עידן למדן: ראש העירייה הבטיח אבל להוריד.

מר יצחק רוכברגר: לא מבטיח. אחרי השקרים שלך אני לא מבטיח כלום.

מר אורי לוי: אני לא הפרעתי לך.

מר יצחק רוכברגר: הוא לא הפריע לך, למה אתה מפריע לו? דיברת, די, מספיק.

מר עידן למדן: סליחה. קיבלתי.

מר יצחק רוכברגר: דיברת. אני ניסיתי לשמור עליך.

מר אורי לוי: כל אחד יכול להציע את ההצעות שלו, אבל זה לא הזמן ולא השעה. ממחר בבוקר ועד מאי בקשר לכדורגל, או ממחר בבוקר ועד ל-31/12 הבא, אתה יכול לטפל בכל הדברים.

ד"ר יונה ברגור: בוועדת הכספים.

מר אורי לוי: בוועדת הכספים, כן.

ד"ר יונה ברגור: אבל זה לא עבד.

מר יצחק רוכברגר: נו, מה לעשות? ניסית, לא עבד.

מר אורן ברעוז: אתה לא קובע מדיניות בעיר הזאת, יונה, עם כל הכבוד.

מר יצחק רוכברגר: יונה, בוועדת הכספים מותר להגיד. אז זה לא עבד, אז מה? אבל זה דמוקרטי.

מר אורי לוין: הייתי מצפה שאת הישיבה הזאת ננצל לדברים רוחביים, משמעותיים, של תפיסה איך התקציב היה צריך לעבוד בשנה הבאה, ולא על סעיף כזה או סעיף אחר.

מר עידן למדן: זה מה שרציתי להראות לך. לא דיברתי על סעיפים.

מר אורי לוין: דיברת על סעיפים ואתה דיברת על סעיפים והיתר התכוונו לדבר על סעיפים. ואני מבקש, מציע, לא לדבר על סעיפים, כי זה חסר טעם ובזבוז זמן של כולם.

מר עידן למדן: ברשותך, משפט אחד. אורי, אני מסכים איתך, השתדלתי לא לדבר על סעיפים בגלל זה, ואני הבאתי דוגמה לסעיפים כדי לתת את הרוח הכללית.

מר יצחק רוכברגר: בסדר גמור, קיבלתי.

מר עידן למדן: לא דיברתי על שינוי סעיפים או העברת סעיפים, הבאתי רק כדי להראות את הרוח, ואני מסכים עם הערתך שנאמרה בהתחלה בעניין התקציב.

מר אבי גרובר: אני רוצה לפתוח ולהגיד תודה. כי בלי עין הרע, אני חבר בלא מעט ועדות, ויוצא לי לראות המון עשייה של המון אנשים בעירייה, ואני חושב שכשאנחנו יושבים ודנים בתקציב זה זמן גם להגיד להמון אנשים

פה שעושים עבודה מאוד קשה, להגיד להם תודה. אני הייתי שמח שהיתה להם יותר סמכות בידיים לפעמים, זו תפיסת העולם שלי, אבל אני יודע, פרח עובדת נורא קשה פה, יכול להיות שאני לא תמיד מסכים עם כל דבר, אבל אני יודע שהיא יורקת פה דם. אני יודע שגיל ואולגה עובדים מאוד קשה. ולדימיר, אינסוף שעות פה הבנאדם, זה מוסד פה. השנה יוצא לי להכיר יותר לעומק את תחום הרווחה ולראות שם מה עושים, וזה אנשים מקסימים, ולהיות יותר שעות עם טלי בהנחות, ובאמת לראות דברים שקורים פה. אני יודע שגם בחינוך עושים המון, למרות ששם יש לי פחות דריסת רגל, אני מודה, והייתי שמח שהיתה לי יותר. אבל באמת אני חושב שזאת ההזדמנות גם שלי להגיד להם על כל העבודה שהם עושים ומה שהם משקיעים, אני חושב שהרבה מהם אנשים מאוד מוכשרים והייתי שמח שהיו להם יותר כלים ביד.

כשאני קיבלתי את ספר התקציב ועברתי עליו, ואתה יודע, אנחנו מסיימים שנה, אנחנו נכנסים לשנתנו החמישית, אז ישיבה ראשונה אתה באמת פותח את התקציב, אתה רץ לראות שינויים וזה, לנסות לתפוס את ה-20,000 ₪ פה ואת ה-30,000 ₪ שם. שנה שנייה-שלישית אתה כבר לומד את התקציב, אתה כבר מקבל את הספר, אתה בכל זאת מחפש את השינויים, והיו פה כמה שינויים שהצליחו די לעצבן אותי. אבל אני חייב להגיד שמהו בתקציב הזה נורא קפץ לי לעין, וזה שיש ראש עיר, שיש משהו שנורא עושה לו את זה. זה מאוד בוער בקרב, זה משהו שהוא אוהב, זה משהו שהוא רוצה לתת לו את כל מה שהוא צריך, ובאיזשהו מקום זה נורא עצוב לי שעל 3 מיליון ₪, נגיד, אני חושב שיש די קונצנזוס שסביב ה-2 מיליון ₪ לתת לקבוצות ספורט זה משהו שהוא די מוסכם. זאת אומרת, אף אחד לא היה קופץ אם היו נותנים 2 מיליון ₪ לכל קבוצת ספורט.

אתה שם לב? איך אתה יכול להרשות לעצמך לשבת

מר טל עזגד:

בכל אירוע ספורט על הטריבונות ואחר כך לבוא ולהגיד-

מר יצחק רוכברגר: מה זה רלוונטי, טל?

מר טל עזגד: זה רלוונטי. זו צביעות.

מר יצחק רוכברגר: זה לא רלוונטי.

מר טל עזגד: זו צביעות וזו פוליטיקה. לבוא ולהתערבב-

מר יצחק רוכברגר: אבל אמרתי לך שזו פוליטיקה.

מר אבי גרובר: אני עוד לא גמרתי את המשפט.

מר עידן למדן: ולתת לכדורסל זה לא פוליטיקה?

מר יצחק רוכברגר: תתקדם, גרובר. כל הערה עושה רק רעש.

מר טל עזגד: אני מתנצל.

מר אבי גרובר: כשאני ניסיתי באמת לצלול לעומק ולראות. אתה

יושב ואתה לומד את התקציב ואתה רואה כמה מהתקציב נשאר אחרי כל ה-

355 מיליון ש"ח שאתה מקבל. כמה באמת אתה יכול כאילו לשחק איתו. ואתה

מגיע לכמה עשרות מיליונים. כל מה שנשאר אחרי כל ה-350 מיליון ש"ח שאתה

בודק, אתה רואה שתכלס, איך אתה אומר? אנחנו יושבים פה ב-31 בזה, אני

כבר יכול להגיד לך מה יהיה שנה הבאה 85% מהתקציב. זה מספרים שהם

בפלאג, אתה יודע כמה יש לך לכל תלמיד, כמה לכל שם.

מר יצחק רוכברגר: נכון.

מר אורי לוי: זה לא רק ברמת השרון, בכל מקום זה ככה.

- ד"ר יונה ברגור:** לא נכון. ממש לא נכון.
- מר אבי גרובר:** יונה, תן לי, אני מסתדר.
- ד"ר יונה ברגור:** בכל דיוני התקציב בעיריות יש התייחסות לשינויים-
- מר יצחק רוכברגר:** יונה, די נו. אני מבקש, באמת. די, תפסיקו עם זה. די יעקב.
- מר אבי גרובר:** אתה אומר כאילו שאנחנו צריכים לבוא לפה וזה לא המקום לשאול שאלות. אני רוצה להגיד לך מילה לפני שאני מתחיל את הפרק הבא של הנאום שלי. אני כבר לא כותב נאומים כי אני יודע שלא יתנו לי להגיע ל-4 משפטים רצוף.
- מר יצחק רוכברגר:** אבל אני נותן לך לדבר.
- מר אבי גרובר:** בסדר. אני חושב שהישיבה הזאת זה המקום שלי לבוא ולהגיד לאנשים שהצביעו לי, לאנשים ששלחו אותי פה, למה אני אצביע כמו שאני אצביע. אני בחרתי להיות באופוזיציה, ותיכף אני אסביר למה הדברים שמעניינים אותי, אני מרגיש שלא מקבלים ביטוי.
- מר טל עזגד:** אתה לא כל כך בחרת, זו לא היתה כל כך בחירה שלך.
- מר יצחק רוכברגר:** די עם ההערות האלה.
- מר טל עזגד:** לא, אבל זה מקומם.
- מר יצחק רוכברגר:** די עם ההערות האלה.

אני מתנצל עוד פעם.

מר טל עזגד:

מר יצחק רוכברגר: תתפלא שגם אם היית נותן לי משהו קצת יותר רציני מהוועדה שנתת לי, וזו היתה ועדה שיכולה להיות... לא הייתי נכנס. זה המקום שלי לבוא ולהגיד את השורה התחתונה שלי על התקציב. אני חייב לציבור, לתושבים, למה אני מחליט להצביע כמו שאני מצביע. זה לא איזה משהו שהוא כזה: 'יאללה, בוא, תקציב, יאללה, סבבה ונגמור'.

הנושא שמבחינתי, ואני פה אדבר כמה מילים על כמה נושאים, וזה האני מאמין שלי. הנושא שהכי חשוב לי אישית זה נושא החינוך היסודי. אני מאמין שהחינוך היסודי, חינוך זה כמו שאתה בונה בניין גבוה ואתה לא יודע מה יהיה הגובה שלו. ולכן הבסיס זה מה שיקבע עד כמה זה יוכל להחזיק. ואני כלקוח מצד אחד, שיש לו שני ילדים בחינוך היסודי, וכחבר מועצה שמאוד מתעניין בתחום וקורא הרבה ורואה הרבה ושומע ומדבר עם אנשים גם מערים אחרות, אני מרגיש שמה שקורה בחינוך היסודי יכול להיות הרבה יותר טוב. אני באופן אישי, יש לי הרבה רעיונות שהייתי שמח לנסות לקדם אותם פה. לצערי הרב ועדת חינוך לא קיימת בכלל. הגופים הרלוונטיים לא מחפשים שיספרו להם איך לעבוד, ובאיזשהו מקום זה עצוב לי. כי עוד פעם, אני גם רואה מה קורה אצלי ואני רואה גם מה קורה אצל אחרים, ואני חושב שהיינו יכולים להגיע למקומות הרבה יותר גבוהים לאור זה שיש לנו את האוכלוסייה הכי טובה בארץ, ככה אני מאמין, ואני רואה את זה גם בנתונים, יש לנו את האוכלוסייה הכי טובה. לצערי אנחנו לא במקום הראשון, ואנחנו יכולים להיות שם, וזה אחד.

כנראה ששתי הבנות שלי שגמרו תואר שני היו

מר טל עזגד:

יכולות להגיע כבר לדוקטורט אם היינו מתאמצים יותר.

ד"ר יונה ברגור: למה זאת הערה רלוונטית?

מר יצחק רוכברגר: די.

ד"ר יונה ברגור: הביצועים של רמת השרון הם יותר נמוכים מכמה-

מר יצחק רוכברגר: מספיק עם זה. חבר'ה, די, נו. מספיק. אני לא כל

מילה אגרר לעוד שיחה ועוד שיחה, די.

מר אבי גרובר: כמו שדווקא אורי אמר בסעיף הקודם, אני לא

חושב שזה המקום לדון בכל הדברים. אני רק אומר, אני מבחינתי, כן מילה אחת בתחום הזה זה הנושא של הניהול העצמי שאני חושב שבשעה טובה הניהול העצמי מגיע גם לרמת השרון. ממה שאני הצלחתי להבין, השנה הזאת תוקדש לכל מיני הדרכות וכאלה. אני חושב שהיה מקום להיכנס לזה בצורה יותר מלאה ולהפעיל את זה ממש, ואני מקווה שזה יקרה כמה שיותר מהר. אם לא בשנה הזאת, אז בשנה אחרי.

עכשיו יש 4 נקודות שמבחינתי הן כולן ברמה שווה, וגם בדברים האלה אני לא מרגיש שהתקציב הזה נותן מענה ראוי. הראשון זה מתן שירות לתושב. לא מעט מחלקות בעירייה, אתה אומר התייעלות, אין להן מספיק עובדים לדעתי כדי לתת את השירות שמגיע לתושבים לקבל. אני חושב שיש פה עובדים שעובדים נורא קשה, ואם היינו נותנים להם עוד עובדים הם היו יכולים לתת שירות הרבה יותר טוב לתושבים. מחלקת ההנדסה נמצאת בעומס אדיר. זה באמת לא יאומן. אני מסתכל על הסעיפים פה ואני רואה שמורידים בכוח אדם. השכר קופץ, אבל מורידים בכוח אדם. אני מבין שזה כל מיני הסכמי שכר וכל מיני דברים. אני מבין שאי אפשר הרבה לשחק, אבל אני חושב שכן חלק מהמחלקות האלה חייבות שיתגברו אותן ולא יצמצמו אותן, וצריך למצוא לזה את המקורות ואת הדברים. אני חושב שהמצב הזה כיום,

שתושבים באים ואומרים לי: 'אני שולח מכתבים ולא מקבל תשובה', 'אני מגיש בקשה ולוקח זמן', כל מיני דברים – אני, כמי שהיה מנהל, הייתי רוצה שזה יהיה אחרת.

נושא של איכות הסביבה מתוקצב פה, תקציב הפעולות זה 300,000 ₪ אם אני זוכר נכון. תקציב מאוד נמוך. הרבה דברים שקורים במדינה לא קורים פה ולא מספיק. ונושא איכות הסביבה לא מקבל פה תשובה ראויה לדעתי בדרך ניהול, בעיקר למול זה שיש פה תושבים שמאוד ערים לעניין, והנושא הזה חשוב. אני סתם היום בבוקר עצרתי את האוטו ליד איפה שראיתי פחים חומים בחוץ, חניתי וראיתי פחים חומים בחוץ, ואמרתי: 'מעניין', הצצתי לתוך הפח. לא היה שם דבר אורגני אחד בתוך הפח החום הזה. אורגני אחד לא היה שם. היה שם ניירות ובקבוקים-

גב' פרח מלך: באיזה שכונה?

מר אבי גרובר: אין הרבה שכונות שיש בהן פחים-

גב' פרח מלך: יש.

מר אבי גרובר: בסדר, הכנסתם, עשיתם עכשיו עוד. אתם מתחילים להיכנס לעוד.

מר שרגא קירשנר: ראית מי הדייר?

מר אבי גרובר: זה בתים משותפים. בקבוקים, פלסטיק וניירות ומה שאתה לא רוצה.

מר אורי לוי: כמה זמן הפחים האלה?

מר אבי גרובר: שנתיים-שלוש. ברמת השרון שנתיים לפחות, לא?

מר יצחק רוכברגר: שנה וקצת.

גב' פרח מלך: עדיין 80% הפרדה יש ברוב, לפי נתונים שאנחנו מקבלים מהמשרד לאיכות הסביבה.

מר אבי גרובר: אני אביא דוגמה קטנה עוד פעם.

מר גיא קלנר: איך אתה יכול ללכת על נסיעה באוטו ולגזור מזה, סליחה, זה מעצבן. נסעת היום באוטו, בדקת פח חום, ומזה אתה גוזר את התנהלות התושבים בהפרדת אשפה? זה רציני?

מר אבי גרובר: זה רציני מאוד, אני אסביר לך למה.

מר גיא קלנר: תבוא עם נתון מסודר, משהו. אי אפשר ככה, זה לא דיון רציני. אני מכבד אותו, שיכבד אותי.

מר יצחק רוכברגר: גיא, למה אתה מחפש עכשיו-

מר גיא קלנר: לא, כי זה מעצבן.

מר יצחק רוכברגר: אל תתעצבן.

מר אבי גרובר: אני אסביר לך, גיא.

מר יצחק רוכברגר: אל תסביר לו, לא.

מר אבי גרובר: מותר לי להגיד מה שאני רוצה.

מר יצחק רוכברגר: לא, אל תסביר לו.

מר אבי גרובר: המשפט הבא שלי בקטע הזה. תן לי לדבר.

מר יצחק רוכברגר: אני אתן לך לדבר. תאמין לי, אתה מדבר דברים

שיש בהם הרבה טעויות. בלשון המעטה אני אומר טעויות. ואני לא מעיר לך. ואם חבר מעיר ואני מבקש ממך 'אל תעיר לו', תתקדם, תהיה צמוד לעניינים שלך. זה בסדר, אני מכבד את זה.

מר אבי גרובר: המשרד להגנת הסביבה, הרשויות היו יכולות לבחור אם הן נותנות את כל התקציב לפחים חומים למטה או גם פחים בתוך בתים. פה לא חילקתם פחים בבתים. אני יודע שאחר כך היתה יוזמה עם תרומות של תות ירוק, אבל עיריית רמת השרון לא עשתה את זה. אתם בחרתם לעשות מה שבחרתם לעשות. העירייה כשלעצמה, כשהיא זו שצריכה להוביל את זה, היא בחרה מסלול אחר. תות ירוק התארגן ועשה וחילק פחים, ולא לכולם. תחשבו אם רוצים לעודד משהו, יכולה העירייה לבחור איך היא מתנה את התקציבים.

גב' שירה אבין: על מה אתה מדבר? תות ירוק זה מתנדבים שעשו את זה דרך העירייה. אני לא מבינה בכלל את המשמעות שאתה מדבר.

מר יצחק רוכברגר: אחרי זה אני אענה לו, תתקדם.

מר אבי גרובר: תענה, תענה.

מר יצחק רוכברגר: אל תזלזל, אני אענה לך ברצינות. אתה אומר 'תענה תענה' כאילו אני זה. אני לא מזלזל בך. תאמין לי, אתה אומר דברים שבא לי לקפוץ ולהגיד לך שאתה מדבר דברי הבל, ואני לא אומר את זה. אבל אני אענה לך. אז אל תגיד 'תענה תענה'. כי אם תמשיך עם ה'תענה תענה' אני לא אענה לך. תדבר מה שאתה רוצה. אני יושב ושותק ונותן את הכבוד הראוי, והוא מזלזל, 'תענה תענה'.

מר אבי גרובר: בנושא של פעילות ספורט עממית, כשאני רואה פה

שסעיף אחזקת מתקנים זה 35,000 ש"ח, אחזקת מתקני ספורט, זה לא מספר, זה סתם. זה לא רציני. תקציב אגודת הספורט בתקציב הזה הוא שני מיליון פחות מההוצאות שאגודת הספורט צריכה. שני מיליון ש"ח חסר כרגע פה לאגודת הספורט.

מר יצחק רוכברגר: שמענו.

מר אבי גרובר: לדעתי זה נתון דרמטי, אז חזרתי עליו עוד פעם. שנה שעברה היה חסר שני מיליון ולקחנו הלוואה, וגם השנה חסר שני מיליון ואנחנו ניקח הלוואה, וזו לא שיטה לבוא לאריק ולהגיד לו: 'עכשיו תקצץ בהוצאות'. אם אתם רוצים להוריד שני מיליון לאגודת הספורט ואתם רוצים שימשיך לתחזק את המתקנים, תהיו גברים, תבואו לתושבים, תגידו להם: 'חבריה, אנחנו החלטנו לקצץ פה שני מיליון, שימו עוד ככה מאות שקלים בחודש לחוג'. זה מה שאתם צריכים לעשות. לא לבוא להתחיל כל מיני, לקצץ בתקציב או לקחת הלוואות.

מר טל עזגד: בינתיים אף אחד לא התלונן על זה שמשהו נפגע.

מר יצחק רוכברגר: אני אענה לו.

מר אבי גרובר: הנושא הבא זה נושא המינהל התקין, ופה אני מסתכל בתקציב של מבקר העירייה, ואני רואה שתקציב, למשל, זו דוגמה, אבל תקציב ייעוץ מקצועי, שלפני שנתיים היה 270,000 ש"ח תוקצב, השנה אתם נותנים לו 50,000 ש"ח.

מר רפאל בראל: יעבוד יותר קשה.

מר אבי גרובר: בסדר, הבנתי אותך.

- מר יצחק רוכברגר:** ומה הוא עשה עם ה-270? לא עשה כלום.
- מר אבי גרובר:** למה הוא לא פה?
- מר רפאל בראל:** בחייך, אתה רוצה לתת אותו כדוגמה?
- מר יצחק רוכברגר:** הלאה, תמשיך.
- מר רפאל בראל:** אדם שיושב כאן בעיר כמבקר ולא נותן דו"חות 7 שנים, אתה נותן לי אותו כדוגמה?
- מר אבי גרובר:** איפה הייתם?
- מר יצחק רוכברגר:** אתה, איפה אתה היית?
- מר אבי גרובר:** 6 שנים היה לכם נוח שלא היתה ביקורת ולא דרשתם ממנו כלום. 6 שנים.
- מר רפאל בראל:** אתה יו"ר ועדת הביקורת.
- מר יצחק רוכברגר:** אתה נכשלת. נו, הלאה.
- מר אבי גרובר:** אני מבקש את הדוחות ולא מקבל אותם. איפה ראש העיר שאל אותי פעם אחת?
- מר יצחק רוכברגר:** שאל.
- מר אבי גרובר:** איפה ראש העיר שלא פיטר אותו שהוא לא מכין דו"ח?
- מר יצחק רוכברגר:** כן, צבוע. גרובר, אתה... אותו. אתה כמעט השארת אותו.

מר אבי גרובר: טוב, בשביל זה הוא לא טוב. אני השארתי אותו

פה?

מר יצחק רוכברגר: אתה כמעט השארתי אותו.

מר אבי גרובר: אתם רציתם שהוא ילך הביתה בלי להגיש את

הדוחות. ולזה לא הייתי מוכן. אתם ישבתם איתו ואמרתם לו 'אתה הולך מחר בלי להגיש דו"חות'. והוא השלים את הדו"חות והוא הגיש אותם.

מר עידן למדן: המטרה היתה לקבל את הדו"חות ושהוא ילך

הביתה.

מר יצחק רוכברגר: טוב, יאללה, נו. סיימת?

מר אבי גרובר: לא כל המחלקות שלך סבורות ככה-

מר יצחק רוכברגר: תמשיך, אין בעיה.

מר אבי גרובר: המחלקות עצמן, שקוראות את הדו"חות, הרבה

מהן כותבות שהן מיישמות את הדברים ועושות את הדברים. אז המחלקות חושבות שיש להן מה ללמוד, רק חבל שאתה פוסל את הדו"ח סתם.

מר רפאל בראל: אני חושב שאתה כבר לא...

מר יצחק רוכברגר: די, עזוב. תן לו שני משפטים, אני אענה לו.

מר אבי גרובר: הערה אחרונה. אני חושב שלאור זה שאנחנו יודעים

שהתקציב כרגע הוא לא מציג את המצב האמיתי, כי אנחנו יודעים שיבוא קיצוץ, כמו שממשלת ישראל משאירה סעיף של רזרבה תקציבית, במיוחד בשנה כזאת שאנחנו יודעים שהולכים לבוא שינויים בהקצבות ממדינת

ישראל, אנחנו רואים פה שמדינת ישראל למשל העלתה בנושא של חינוך את ההקצבות ב-15 מיליון ש"ח, אנחנו משום מה העלינו את ההוצאות על חינוך רק ב-10, זאת אומרת 5 מיליון ש"ח נבלעו, אבל זה יותר מזה. אנחנו חייבים להשאיר איזשהי רזרווה תקציבית כדי להתמודד עם השינוי הזה. זה מה שהיה לי להגיד על התקציב.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני רוצה לענות ברשותכם. קודם אני רוצה להתחיל עם הערה לגבי יונה ברגור. הגזבר, אולגה, את הסעיף של ה-300,000 ש"ח בנושא מינהל גיל הזהב תשאירו במקום ואל תקזזו את זה. זה סיכמנו, אמרנו מביאים את זה כאן להצבעה.

מר גיל גורדון: אנחנו רוצים להסביר שהמקור לזה יבוא מהכנסה שאנחנו צופים שתהיה מייעוץ משפטי. אתה צריך להגיד מאיפה זה בא.

מר יצחק רוכברגר: תקשיב לי טוב, אני לא שאלתי אותך מאיפה זה בא, אתה מכיר את התקציב הזה. זהו, בזה זה נגמר. לא מאיפה זה בא ומאיפה זה יבוא. תשאיר את התקציב הזה, זה הסיפור, זה הדבר הראשון.

מר אבי גרובר: יש רזרבה במינוס.

ד"ר יונה ברגור: אורי, שמת לב? השתנה. אתה רואה?

מר יצחק רוכברגר: נו, מה, אז לא מגיע לי תודה?

ד"ר יונה ברגור: אתה רואה? אפשר. מאה אחוז.

מר יעקב קורצקי: נו, אז תגיד.

מר אבי גרובר: 300,000 השתנה.

ד"ר יונה ברגור: לא, אורי מרים ידיים מיד.

מר יצחק רוכברגר: חברים, דבר נוסף. גם בתכנון ובינוי ישתנה משהו. אמרנו שאנחנו נעביר כרזרבה מותנית אבל, של מיליון ש"ח, לצורך מקרים מיוחדים של השתתפות תושבים וכל מיני דברים כאלה, עם הקמה של נציגות, דיברנו על הדבר הזה. אמרנו שאם יש הורדות, פעילויות של תרבות למשל והשתתפות תושבים בפעילויות כאלה ואחרות, אנחנו נשים מיליון ש"ח מותנה בצד ונקים צוות של 3 אנשים שנקיים על זה דיונים איך אנחנו פותרים בעיות נקודתיות של השתתפויות. ודיברנו על זה.

מר גיל גורדון: להזכיר לך איציק, אמרנו שזה מותנה באישור ההלוואה, שמשם ניקח.

מר יצחק רוכברגר: נכון. למשל בהשתתפות תושבים בפעילויות תרבות, השתתפות תושבים בפעילויות ספורט. כל מיני דברים כאלה שיש, במקום לקחת מהתושבים, לגבות מהם, אמרנו אנחנו נראה איך אפשר להטיל את זה על המחלקה, ואז להוריד את ההשתתפות של התושב. לשים את זה בצד. זה אחד. נכון ששכחת את זה?

ד"ר יונה ברגור: אפשר לתת דוגמאות, העשרה של גני-

מר יצחק רוכברגר: לא, פתרתי את זה, די.

ד"ר יונה ברגור: אבל מה שהוא שואל-

מר יצחק רוכברגר: אבל הוא לא שואל אותך, הוא שואל אותי. עזוב. העסק ברור? הקמנו צוות של שלושה, אמרתי גם אני, אתה והגזבר בצוות, נכון או לא? אני הזכרתי את זה, אתה לא הזכרת אפילו. הנה, עוד שינוי.

אני רוצה, ברשותכם, כמה הערות. אני אענה בכלליות. לגבי כביכול הקיצוץ במתנ"סים ובאגודת ספורט ובתרבות – נתחיל עם התרבות. בתרבות לא תהיה ירידה בפעילות, חד משמעית. שנה שעברה התקציב היה יותר גדול מסיבה אחת, היו חגיגות ה-90, לקחו אמנים מסוג כזה, מסוג כזה, הגיעו אמנים מחוץ לארץ, היו צריכים לשכן אותם, לעשות סיורי רחוב, כל הדברים האלה, פסטיבל. העלויות של השיטור והשמירה וכל המסביב, ים הוצאות. השנה נעשה את האירועים, אנחנו נמשיך לעשות פעילויות תרבות, נמשיך לעשות פעילויות לטובת התושבים גם בחינם, לא תהיה בעיה בדבר הזה, ואני אמרתי יותר מזה – לא רק שלא יהיה, אנחנו תוך כדי תנועה נצטרך לעשות עדכון, אז אנחנו מצא את המקום לעשות עדכון תקציב, כדי שהפעילות הזאת לא תיפגע. פעילות התרבות ברמת השרון מבורכת, במיוחד הפעילות החופשית.

לעניין הפעילות ביד לבנים, זאת לא פעילות שאנחנו מקצצים ממקום אחד ועושים במקום שני. זאת פעילות שאנחנו מביאים הצגות מבחוץ וגובים תמורת זה כסף. זה לא קשור אחד לשני בכלל, לגמרי לא קשור.

הדבר השלישי, מתנ"סים. אותו סיפור כמו תרבות. אני אמרתי לו את זה, הוא יודע את עמדתי, הוא לא קיבל אותה. אבל זה בסדר, אני אמרתי לו את עמדתי. הנושא של מתנ"סים ואגודת הספורט, שנראה כאילו שיש שם קיצוץ, אותו סיפור בדיוק. הם מתכנסים לתוך התקציב, הם יודעים איך לעבוד. לא יהיה קיצוץ בפעילות. תוך כדי תנועה נעשה את ההתאמה והם יקבלו גם בחזרה את מה שצריך. הכל בהתאם, בכפיפות לאישור ההלוואה, באישור משרד הפנים, ואז נוכל לעשות את זה. נכון לרגע הזה הם יודעים לעבוד בצורה נכונה. לא תהיה פגיעה בפעילות התושבים בהשוואה לשנה קודמת. אני מתחייב, לא תהיה. מי שלא מאמין, צר לי, אבל אני מחויב לפעילות יותר פתוחה וגלויה.

מר גיל גורדון: תרשה לי רק מילה בנושא הזה, לחזק את מה שתה אומר. סיכמנו עם ניצן מהמתנ"סים שהוא מביא את הסכום שאנחנו מקצצים השנה ממקורות שלו, כך שהפעילות לא תקטן, וב-2014 נשלים לו את הכסף.

מר יצחק רוכברגר: אני לא נכנס לפורמט הזה. אנחנו יודעים את זה. אמרתי, תעשו לי טובה, אל תעזרו לי, בסדר? עשיתם עבודה יפה, תישארו עם הכתר על הראש. תאמין לי, הכל בסדר. אנחנו לא נכנסים כאן עכשיו סעיף סעיף, אנחנו מדברים ברמה הגלובלית, והם צודקים בדבר הזה, שאין טעם להיכנס לסעיף סעיף ולשנות. זה מצחיק, זה לא זה.

הערה לעידן למדן, ואני מעיר אמיתית. דיברת על נושא הכדורגל, הנושא של קיצוץ בכדורגל ותפיסת העולם וכו'. אגב, זה נושק גם את ההערה שהעיר אבי גרובר לעניין הזה. אני יודע שאתה לא מאמין לי בהרבה דברים, אבל מה לעשות, אני גם מבין שיש פוליטיקה, כמו פוליטיקה, וזה בסדר גם פה, אני לא כועס על הדבר הזה. אבל אני יכול לבוא ולהגיד לך: תשמע, אתה עושה פוליטיקה, גם אני עושה פוליטיקה – אני לא מקצץ. חד משמעית, למרות שאנחנו לפני בחירות, וזה לא נוח לי, לכאורה לא נוח לי, וזה לא נעים לי להראות קיצוץ. קורצקי, שמעורב בתחום הספורט מפה עד להודעה חדשה, ובהתנדבות, יודע דבר אחד, שבכל מקום אני אמרתי ואני אומר, שאני את התקציב, את שיעור התקציב שהיום אנחנו מסבסדים את קבוצות הייצוג שלנו, בתקציב 2014 אני מקצץ אותו. אני בדקתי את הנושא, את הערתו של יונה, והוא דיבר איתי על הנושא הזה, למה אנחנו לא עושים את זה כבר במאי. לא ניתן לעשות את זה. למה, איך, כמה – לא ניתן לעשות את זה כרגע. בתקציב 2014 מי שיהיה פה, ואם הוא לא יהיה פה אז הוא יראה, אני לא אאפשר תקציב מלא כמו שאנחנו בתקציבים עכשיו, כי אני חושב שהוא לא צריך להיעשות שנה אחרי שנה. שנתיים להתרגן זה היה די והותר, אני חושב

שהיה די והותר, ומרגע זה הילד הזה צריך כבר להתחיל לשחות לבד והוא חייב להתחיל לשחות לבד, וכמה שפחות להיות קשור צמוד לעתיני הרשות המקומית. זה לא רק בכדורגל, אגב, זה גם בכדורסל. ואני אומר את הדברים האלה, ואני אעשה את זה.

מר עידן למדן: אמרת לפני שנה.

מר יצחק רוכברגר: אבל לפני שנה, אני לא נכנס עכשיו למה אמרתי ולמה זה השתנה. היו בעיות עם יו"ר כזה שהתחייב לפני והכניס אותי לאיזשהו סחרור מסוים. עצרנו את הסיפור. טל מנהל את העסק היום בצורה טובה, מקצועית, נקייה. הוא יודע את עמדתי למה להתכנס. ואני אמרתי את זה גם במוצאי שבת בתכנית ספורט, אני אמרתי חד משמעית, אני לא מסתיר את זה. האמינו לי, הכי טוב שאני אבוא ואגיד 'לא מקצץ, לא שום דבר', כי אני יכול. אני חושב שלא, אני כן מקצץ. אני אקצץ גם בכדורגל, בספורט, אתם יודעים את זה. אבל כל הנושא הזה של הספורט העממי וכו', חד משמעית הפעילות לא תיפגע וימשיך הלאה.

שמעתי את ההערה שלך, וחיובית דווקא, עידן, אתה אמרת שבבדיקה שלך בנושא עובדים יש יותר מדי עובדים, שצריך לעשות איזשהי התאמה כזאת או אחרת, אבל אמרת שיש יותר מדי עובדים ורואים את זה גם כן במצבת כוח האדם. לעומת זה, גרובר אומר שיש מחלקות שאין בהן עובדים. תראו חברים, ואני אמרתי את זה בתחילת הדברים שלי, ואני זוכר שבשנה הראשונה לשותפות בינינו, אורי, אתה היית הראשון שדיברת ואמרת 'התייעלות' כל הזמן.

מר אורי לוין: אמרתי לך 'תפטר אחד'.

מר יצחק רוכברגר: פיטרתי יותר. תבינו, זו עיר שנושמת. אנחנו

משתדלים להוציא את האנשים לפרישה ולא לבוא לתפוס עובד וסתם לפטר אותו. אין שום עניין בדבר הזה. אבל עובד שלא עובד, היא יודעת את ההנחיה שלי, פרח, חד משמעית. עובד שלא עובד אנחנו יושבים שעות על גבי שעות כדי לעשות, מה שנקרא, יעילות בצורה הטובה ביותר. גם השנה אנחנו נעשה את זה. אני לא עושה חשבון, לא בחירות, בדיוק על אותו משקל שאני לא עושה חשבון, וכשאני צריך לסגור עסק אז אני סוגר את העסק לאנשים היום, ואנשים כועסים ומקללים אותי וכו', אני לא עושה חשבון גם לפני בחירות. צריך, המערכת צריכה להתנהל, והיא מתנהלת טוב. יש בעיה, ואתה צודק בדבר אחד גרובר, יש בעיה בנושא של זחילת שכר, יש כאן שכר שלא תלוי בי, תוספות שכר שלא תלויות בי. זו נגזרת של הסכמים ארציים, וזה מחיל אותם עלינו.

אבל אני אגיד לך תשובה נוספת. למשל התייחסת לנושא של מחלקת הנדסה. מחלקת הנדסה, הוא מקבל את כל מה שהוא צריך. יש דברים שעדיין לא פתרנו. אנחנו נמצאים גם בתקופה עכשיו שכל עובד שאתה צריך לקבל אותו, בהנחה שצריך לקבל אותו, מותנה באישור של משרד הפנים, בגלל שאנחנו נמצאים בתקופה של שנת בחירות. חד משמעית. אז במקום שצריך ופונים, אנחנו מעבירים את הפנייה למשרד הפנים, לפי הצורך אנחנו עושים את זה. לגבי הנושא של היתרי בנייה, למשל, בהיתרי בנייה אני רוצה לראות מקום יותר מהיר מרמת השרון שנותן היתרי בנייה. עשרות אם לא מאות אנשים שבאים ואומרים לנו 'תבורכו על היעילות ועל המהירות', וזאת הזדמנות להגיד לך, מהנדס העירייה, ולמחלקת ההנדסה, שאפו ותודה על מה שאתם עושים. אין עיר שנותנת היתרי בנייה כל כך מהר.

ולוועדות.

מר טל עזגד:

וגם עם הוועדות.

מר יצחק רוכברגר:

מר עידן למדן: זה כי אתה נותן גם קווי אפס, גם בזה וגם-

מר גיא קלנר: זה משהו אחר.

מר עידן למדן: זה קשור. זו המדיניות המקלה.

מר יצחק רוכברגר: הנושא השלישי שהתייחסת אליו, אבי, זה נושא של

איכות הסביבה. דע לך שבנושא איכות הסביבה יש כ-7 מיליון ש"ח מוקצה ע"י המשרד להגנת הסביבה לצורך ציוד שמתייחס להפרדת פסולת וכל הדברים האלה. יש 7 מיליון, הם לא מגיעים 7 מיליון במכה, הם מגיעים מדורג, אבל זה לא בתוך התקציב שלנו, זה בכלל מחוץ לתקציב, זה דברים שמקבלים אותם מהמשרד להגנת הסביבה. ואנחנו עושים את זה ואנחנו בתוך הפיילוט הזה של המשרד להגנת הסביבה בכל הנושא הזה של ירוק ושמירה על הסביבה.

בנושא חינוך, התייחסת לנושא הזה שעצוב לך שוועדת החינוך לא מתכנסת. אני אמרתי לא פעם אחת – כל עוד הדיונים מתקיימים דרך העיתונות, לא מקיים ועדת חינוך, כי אני לא מקיים ועדה פוליטית. אני רוצה לקיים ועדה שעושה את העבודה. כמות הישיבות באגף החינוך, עם אגף החינוך, כמות הישיבות שאני מעורב בהן פיזית יחד עם שירה היא לאין שיעור. אז עם כל הכבוד לוועדה, אז יעירו לי יום אחד בדו"ח שאני לא כינסתי את הוועדה, ואני אסביר למה לא כינסתי את הוועדה ולמה אני לא מכנס את הוועדה. לא מכנס, מה לעשות. אני לא אהפוך את הוועדה לגורם פוליטי. מי שרוצה להפוך אותה, שיהפוך אותה. מה יכולים לעשות? יעצרו אותי? לא יעצרו אותי, יעירו לי הערה. בסדר. אני לא אכנס אותה כל עוד מתנהלים בצורה שאת הדיון אני מקיים קודם כל בעיתונות. לא אעשה את זה, חבל על הזמן, אם יתהפך העולם אני לא אכנס. ואני אמרתי את זה. אבל מערכת החינוך שלנו היא מהמפוארות

במדינת ישראל. תמיד אפשר, ואני מקבל, לעשות את ההתאמות. השנה אנחנו לוקחים יועץ מיוחד עם פרץ פינקו ועם אגף החינוך, על מנת לעשות סוף סוף את ההתאמה ואת ההשוואה של כמות ההשקעה לעומת התועלת. ואת הדבר הזה אני אמרתי גם בוועדת הכספים כמה דקות לפני שאתה הגעת, נדמה לי, או שיצאת, חזרת, לא יודע מה היה. חד משמעית. והיו הערות שלך, שאמרת 'בוא נעשה את ההשוואה'. ואני מקבל את זה חד משמעית. אני מקבל את זה, יונה.

ד"ר יונה ברגור: תציג מדדים.

מר יצחק רוכברגר: מדדים, נכון. אנחנו הולכים לעשות את זה כבר עכשיו, ומה שיגיד המדד, לפי זה נפעל. אז תראה, הנה, עוד כמה שינויים. ואני שמח, אני אומר לך, באמת אני שמח שאני פתוח בדבר הזה. זה לא פוליטיקה. כי הרי ממילא, בינינו, אם הייתי רוצה כן יצביעו בעד, יצביעו נגד, וכן הייתי נענה לבקשות או משהו כזה, והוא יודע את זה. את התקציב היינו בכל מקרה מעבירים. אבל אני חושב שצריך להיות פעם אחת באמת, צריך להיות גמיש, רגיש ופתוח לעניין הזה, וזה בסדר.

חברים, סך הכל אני שוב אומר – לא תהיה פגיעה בפעילות. בכל מקום שאנחנו נחשוב לעשות התאמה נעשה התאמה תוך כדי תנועה במהלך החודשים הקרובים. אנחנו מקווים מאוד שנמשיך לנהל את העיר הזאת בצורה הטובה ביותר, ואני מבקש לאשר-

ד"ר יונה ברגור: רגע, יש לי שאלה. אני רוצה להבין, ברשותך, אנחנו מאשרים תקציב כפי שהוגש? כרגע בניירות שישנם אין שום עדכון ושינוי.

מר יצחק רוכברגר: כל מה שאמרתי.

ד"ר יונה ברגור: לא, שינוי עתידי. כרגע המספרים, ה-300,000 האלו-

מר יצחק רוכברגר: יתוקן. בטח, עכשיו בתקציב. עכשיו רשום 353,000.

ד"ר יונה ברגור: אני שואל.

מר יצחק רוכברגר: רשום 353,600, זה יהיה 353,900.

מר גיל גורדון: רק אני רוצה להדגיש, זה בצד ההוצאות, ובצד ההכנסות אנחנו צופים שיהיה גידול בנושא של סעיף משפטי-

מר יצחק רוכברגר: לא קשור ההוצאות. לא צריך. אתה מאשר כרגע פלוס 300.

ד"ר יונה ברגור: והכספים של התרבות ושל המתנ"סים וזה, הם מותנים.

מר יצחק רוכברגר: בדיוק. ואנחנו נביא את זה לעדכון תוך כדי תנועה, כן. חברים, אני מבקש לאשר את התקציב על סך 353,900 ש"ח. לא 600 כמו שרשום, כי יש כאן את התוספת של ה-300. מי בעד?

מר יעקב קורצקי: מה, יונה?

מר אבי גרובר: קנית אותו ב-300,000?

מר יעקב קורצקי: אני לא קניתי אותו בשום דבר. שיצביע על תקציב אמיתי, ולא סתם בלוף.

מר טל עזגד: אני לפרוטוקול אומר שאני מצביע על התקציב, אני מבקש-

מר יצחק רוכברגר: דקה. טל עזגד מודיע שמאחר שהוא משמש כיו"ר

אגודת הספורט ומתעסק עם הכדורגל-

מר טל עזגד: לא, לא. אגודת הספורט היא עמותה עירונית. לגבי

העמותה שאני יו"ר שלה, של הכדורגל, אני מבקש להדגיש לפרוטוקול שאני

מצביע על התקציב הכללי למעט הסעיף הזה, מאחר ואני נדרש להודיע את זה

עפ"י חוק שאני בניגוד עניינים. אני מבקש לקבל את זה.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו מקבלים את זה. בסעיף הכדורגל אתה לא

מצביע בעד. חברים, שוב, מי בעד?

מר אבי גרובר: אני נגד.

מר יצחק רוכברגר: מי נגד? 2, עידן ואבי. יונה נמנע.

החלטה מספר 40: הוחלט לאשר ברוב קולות (נגד - 2, נמנע - 1) את

התקציב הרגיל לשנת 2013 ע"ס 353,900,000 ש"ח.

(מר טל עזגד לא משתתף בהצבעה על סעיף תקציב הכדורגל)

3. אישור תקציב פיתוח לשנת 2013.

מר יצחק רוכברגר: תקציב הפיתוח לשנת 2013, קיבלתם את החומר.

הערות.

מר עידן למדן: לי יש כמה הערות לתקציב הפיתוח. בראש וראשונה

אני אדבר על המקורות התקציביים שלו, שזה מכירת שני הנכסים, שלטעמי

זה אחד הדברים הכי לא נכונים. אני מדבר בראש ובראשונה על איך אנחנו מממנים את ההכנסות, וזה מכירת הנכסים. דיברנו על זה בעבר כשמכרנו את הקרקע שם, עמדנו היתה יותר ללכת בכיוון של לעשות כמה פרויקטים, או איזה פרויקט אחד גדול או שניים של מקרקעין. בתכלס אנחנו מוצאים את עצמנו שהפרויקטים נכנסים הרבה מאוד לפרויקטים שוטפים כאלה או אחרים. נכון, הם קשורים לענייני בינוי, אנחנו אמורים לעשות את זה בענייני בינוי על פי חוק, אבל עדיין זה תקציבי פיתוח שוטפים.

מאוד מפריע לי בכל התקציב הזה, ועוד פעם זה מחזיר אותי חזרה לעניין ההלוואה. היתה לנו החלטה שאנחנו נקים שלושה מעונות יום לגילאי אפס עד שלוש, החלטה שניתנה באוגוסט '11, החלטת מועצה. הוחלט לתקצב את זה, המקור התקציבי, הסעיף התקציבי היה אז לפארק תע"ש, שאמרו שימצאו לו מקור תקציבי אחר באותו מועד. היום אנחנו שומעים שהרצליה, לדוגמה, סוף סוף שמה אבן פינה למעון כזה. לטעמי היה צריך למלא פה את החלטת המועצה בתקציב האחרון, איציק, והוא חזר על זה אחר כך כשהיה עדכון התקציב, אבל בתקציב האחרון הוא אמר שבשל מצוקה תקציבית כזו או אחרת אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו, והיה אז את הסיפור עם עשרת הגנים שרצינו להקים, אמר שהוא צריך לעשות סדר עדיפויות. קיבלתי וכיבדתי אותו. אבל עוד פעם אנחנו מגיעים לשנה נוספת, עברה שנה וחצי מאז שהיתה החלטת מועצה, אנחנו לא רואים לזה שום תקציב. קל וחומר כשאנחנו מאשרים כרגע את ההלוואה של ה-7 מיליון, אנחנו מאשרים שהיו יכולים לשמש בדיוק לצורך זה. אותו דבר אנחנו מסתכלים, היום פורסם ב-Ynet דוגמה לאיך עיריית תל אביב נותנת פתרונות לכל מיני דירות בקרקע שהיא שלה, ואנחנו מצאנו את עצמנו בבעיות עם קרקע של המינהל ובכל מיני התמודדויות שהיו לנו. וכל פעם מעלים פה בישיבות למה קשה לנו להתנות,

למה לא קשה לנו להתנות. אבל הנה, אנחנו רואים שעיריית תל אביב תחייב להפחית את מחירי הדירות ב-25% עד 30% במכרזי הקרקע שלה. כבר מכרנו פה פעם אחת את הקרקע, הכל הלך פה לכל מיני דברים של שוטף, ובסופו של דבר אנחנו הולכים למכור עוד שני נכסים כרגע שהיו יכולים לשמש אותנו לדברים אחרים. לכן אני חושב שזה לא נכון שאנחנו נעשה ונרד מנכסינו. אני סבור שהיינו כן יכולים ליטול איזשהן הלוואות כאלה ואחרות, ככל שבאמת רוצים לעמוד, אבל מכיוון שיש הרבה תקציבים, חלק בלתי מותנה וחלק מותנה, אני לא בטוח שאנחנו חייבים ללכת על הדבר הזה.

אני לא רוצה להיכנס לכל סעיף וסעיף בתקציב הפיתוח, כי עוד פעם, אמר אורי דברים נכונים, אבל לדוגמה פארק התע"ש אושר על ידינו ב-26 מיליון, מהם 6 מיליון לרכישת הקרקע, 20 מיליון לבנייה שלו. אנחנו מוצאים את עצמנו עכשיו מוסיפים לפארק התע"ש עוד 21.5 מיליון ש"ח. זאת אומרת בסך הכל אנחנו מגיעים ל-47.5 מיליון ש"ח לפארק התע"ש, לפארק שבתיאוריה אמור להיות זמני, גם אם זה יהיה עוד 10, 12, 13 שנים, אנחנו לא יודעים, בהנחה שכן יהיה מש"1. אנחנו יכולים לזרוק פה כסף יקר לפח, ויש פה עוד פעם עניין של סדרי עדיפויות, ואנחנו אישרנו 26. אני לא יודע מדוע עוד פעם אנחנו מגיעים ליותר. וכפי שראינו, הרבה מאוד דברים אצלנו מתפתחים פעם אחר פעם כשאנחנו מתחילים עם בית יד לבנים ב-8 מיליון ומסיימים ב-12.5 מיליון ש"ח, ועוד היה חסר לנו כסף. אנחנו מסתכלים על אצטדיון הכדורגל גם כן, אנחנו רואים השנה עוד פעם-

מר יצחק רוכברגר: לא, זה התאמות. זה אותו כסף, זו לא תוספת. זה לא פרויקטים נוספים.

מר עידן למדן: ממה שהוסבר לי זה תוספות. זה מגדיל את התב"ר בעוד 2.6 מיליון ש"ח.

מר יצחק רוכברגר: גילי, אנחנו לא עושים שיפוצים בכדורגל יותר.

מר גיל גורדון: זו הוצאה שיצאה כבר.

מר עידן למדן: זו הוצאה שיצאה כבר?

מר יצחק רוכברגר: כן.

מר עידן למדן: אז עכשיו אני מאשר אחרי שהיא בוצעה בלי תקצוב?

מר אבי גרובר: עכשיו אתה בשנה הזאת פשוט עושה דברים שביצעת, אתה רושם על שנה זאת דברים שביצעת שנה שעברה. אתה לא מעביר משנה שעברה. זאת אומרת, ה-8.6 שהוצאת הוצאת, ואתה מוסיף אותם עכשיו. ביצעת עבודות ב-11 מיליון.

מר עידן למדן: ביצעת עבודות ב-11 מיליון ללא אישור תקציב. אז עוד פעם אנחנו רואים את התוספות התקציביות, אותו דבר גם באצטדיון האימונים. זאת אומרת, זה אותו דבר, זה כסף שכבר הוצע?

מר אבי גרובר: מינהל תקין. אות מינהל תקין.

מר יצחק רוכברגר: גרובר, די.

מר אבי גרובר: אבל אתם כל הזמן באים אלינו בדיעבד.

מר יצחק רוכברגר: תצביע נגד. גם ככה תצביע נגד, אל תדאג.

מר עידן למדן: בקיצור, אנחנו רואים עוד פעם שאנחנו אומרים איזשהם תקציבים, אנחנו מוסיפים כל פעם עוד ועוד תקציבים, ועוד פעם עניין הספורט הייצוגי לאצטדיון, שהוא בעיקר משתמש בו. הגענו לכמה

עשרות מיליונים גם שם. זהו. לדעתי במצב הזה לא היה נכון מצדנו למכור את הנכסים, אנחנו לא צריכים לעשות אותם.

אגב, מילה אחת בנושא שביל האופניים. אני מסתכל על תקציבי הפיתוח, אני רואה את הכביש העוקף שאנחנו בונים לנווה גן, כרגע אין עליו מדרכה, לפחות בחלק הארי שלו. עוד פעם, אין שבילי אופניים, במקום שאנחנו נעשה את הדרך בינינו לבינם דרך קלה, עם שבילים, עם דברים. אין לזה שום ביטוי כרגע בתכניות שלנו, שלדעתי זה דבר מאוד חמור. אני כבר בונה עכשיו כביש חדש, אני בונה מחדש את משה סנה, אני מפתח, אבל אני לא יכול להוסיף עוד חצי מטר שהכביש ילך כמו שצריך. וצריך לדברים האלה חשיבה, וצריך לחשוב ולעשות את התכנית וללכת.

מר רפאל בראל: תן לי כסף, הכל יהיה.

מר עידן למדן: כסף יש לך. יש לך הרבה כסף.

מר שרגא קירשנר: מישהו נתן לכולם רשות דיבור?

מר יצחק רוכברגר: מה הבעיה פה? אני לא מבין. תנו לו לדבר.

מר עידן למדן: הכסף קיים וזו שאלה של מה אתה מחליט לעשות

איתו. ואם אתה מסתכל על שביל של קילומטר וחצי שבנינו אותו, שעלה איזה 5.6 מיליון, אין לי שמץ של מושג מדוע הגיע לסכומים האלה הקילומטר וחצי שאנחנו הולכים איתו.

גב' פרח מלך: 2.7

מר עידן למדן: הוא לא 2.7.

מר שרגא קירשנר: 2.7 קילומטר או 2.7 מיליון ש"ח?

גב' פרח מלך: 2.7 קילומטר.

מר עידן למדן: אני רץ אותו. זה לא 2.7, אבל הוא לא היה אמור לעלות כל כך הרבה. אינני יודע איך הגיעו לתקציבים, אבל זה כבר בהערת שוליים, אפרופו תקציב הסגירה. בנסיבות האלה אני חושב שאנחנו עושים טעויות, אני לא רוצה להיכנס לכל הפיתוח, בסך הכל עבודות הפיתוח, מרביתן עבודות טובות, ברוכות, כמו בכל עיר, וזה מכובד וזה יפה וזה טוב, אבל היה אפשר לעשות פה כמה דברים, הרבה מאוד דברים אחרת, ובעיקר לקיים את החלטת המועצה בענייני מעונות היום.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להתייחס לשלושה נושאים, ששניים מהם קצת הוזכרו בוועדת הכספים, אבל אני רוצה לחזור עליהם. אנחנו, כשאני אומר אנחנו זה שנינו, אנחנו מצפים שיהיה סעיף לתכנון ולהקצאת שטח לבית העלמין האזרחי. הובטח לי.

מר יעקב קורצקי: עוד פעם, יונה?

ד"ר יונה ברגור: למה לא? אנחנו רוצים שכמו שבערים אחרות בשרון, בכפר סבא וזה, יש-

מר יצחק רוכברגר: שמעתי.

מר רפאל בראל: יש בקיבוץ גבעת השלושה.

ד"ר יונה ברגור: אבל אני רוצה שיהיה ברמת השרון.

מר אבי גרובר: לפי חוק צריך להיות.

מר יעקב קורצקי: לפי חוק לא צריך להיות.

מר עידן למדן: עפ"י חוק צריך להיות מרגע-

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, על מה הויכוח? די.

מר אבי גרובר: אתה צריך לעשות חלק גם לזה.

ד"ר יונה ברגור: נקודה שנייה. אני לא יודע איך להתייחס לזה, איציק, מפני שאתה הסברת משהו וקשה לי לקבל את זה, אבל אני גם לא יודע בדיוק איך להתנגד לזה. הנושא של מתחם האמנויות במורשה. אנחנו מדי שנה בשנה מציעים להתחיל לפתח את הנושא של מתחם האמנויות בבית הספר לאמנויות הנטוש במורשה. היו על זה הסכמות עקרוניות שהולכות ומתמסמסות, ולפי דברי ראש העירייה יש היום חשיבה חדשה לגבי ייעוד השטח. לי זה חבל, ואני מבקש לחזור ולהקצות את המתחם הזה לפיתוח מתחם אמנויות במורשה, שזה יעלה את מורשה וישדרג את מורשה בצורה מדהימה, או טובה.

דבר שלישי, איציק, תסבירו לי מדוע והאם ניתן לחזור ולהקים קומה שנייה במועדון אל"ה, שהוא הופל אחרי שכבר היה תכנון והוציאו כסף על תכנון והכל היה מוכן, וברגע מסוים העסק נפל. אני חושב שזה לא טוב וחבל.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, קיבלתי.

ד"ר יונה ברגור: לא ראוי. אל"ה, קומה שנייה, היה כבר תכנון.

מר יצחק רוכברגר: הלאה.

מר אבי גרובר: הולכים לבנות שם מגדל.

ד"ר יונה ברגור: זה בבזק.

מר יצחק רוכברגר: לא שם.

מר אבי גרובר: לא, גם זה.

מר יצחק רוכברגר: לא שם.

ד"ר יונה ברגור: על ידו.

מר יצחק רוכברגר: נכון.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להגיד שאני אישית גם אמרתי את זה, וגם אני אומר עכשיו, אני מברך על החלוקה של תקציב הפיתוח לשני שלבים – לבלתי מותנה ולמותנה. בצורה כזאת ניתן גם ביקורת יותר ראויה על מה שמתבצע, ואם ירחיב, כפי שהמערכת כתבה בנתונים, אם ירחיב ניתן יהיה להגדיל את תקציב הפיתוח בשיעור המותנה, להגיע ל-155 מיליון ש"ח, כאשר הצפי האופטימי ביותר הוא 250 מיליון.

מר גיל גורדון: 245.

ד"ר יונה ברגור: 245. בואו לא נשגה באשליות, אבל שמרתם מרווח ביטחון ראוי.

מר גיל גורדון: זה כולל את רשת הביטחון-

מר יצחק רוכברגר: תודה יונה. גרובר, בבקשה.

מר אבי גרובר: רמת השרון, אני קצת בדקתי את המספרים, יחסית לגודל תקציב הפיתוח פה, אתה אומר 'אין לי כסף', תקציב הפיתוח פה הוא לאין שיעור.

מר רפאל בראל: סליחה, אמרתי שאין כסף. תביא עוד כסף, אני אתן

לך כל מה שאתה רוצה.

מר אבי גרובר: ולכן כשעוברים על תקציב הפיתוח של רמת השרון רואים פה הרבה מאוד דברים שכיף לחיות בעיר שיכולה להרשות לעצמה, שיש לה מקורות הכנסה כאלה.

מר יצחק רוכברגר: אבל?

מר אבי גרובר: לא עניין של אבל. משהו בניהול, וזו לא פעם ראשונה שאני אומר את הדברים, אבל זה המקום שבו צריך להגיד אותם. אחד, הנושא הזה שאנחנו מקבלים למעשה עדכונים על דברים בדיעבד. ישבנו עם יד לבנים, אז כשבאנו ואמרת לנו 'תשמע, אנחנו נדרשים לעשות תיקון תב"ר, שזה עולה 12.5', אז הערתי שזה לא נראה לי לעניין שבאים אלינו אחרי שכבר הוציאו. אני לא מדבר על 50,000, 100,000, 200,000. אתה יודע, זה דברים שקורים. כשאתה עושה תב"רים במיליונים, אז לפעמים זה משתנה. אבל שם היה תקציב שמ-8 פתאום עלה ל-12.5. פה אני מבין שזה עוד פעם קורה. משפצים את אצטדיון הכדורגל, שאתה יודע שהצבעתי בעד אצטדיון הכדורגל, אבל על חלק מהדברים אתה לא תקצבת ב-2012, אתה משלים את הזה בתב"רים של 2013. אתה למעשה משלם ב-2013 את החוב שיש לך מ-2012. עכשיו עוד פעם, אני הצבעתי בעד הכדורגל, ואני גם מודה, וקצת ירדו עליי בחלק מהמקומות – אני בעד שיהיו מתקנים נורמאליים בעיר, וזה כולל גם מגרש כדורגל נורמאלי, שאני נהנה לשבת בטריבונה שלו עם הבן שלי ולראות שם משחקים. ותודה לאל, רואים שם יופי של משחקים בזמן האחרון. יש הרבה משחקים, וזה נחשב מגרש, אני אחד מאלה שמנוי בטריבונה, וכתוב עליו שלוש פראייר, אבל יושב.

מר עידן למדן: גם לפני השיפוץ הוא ישב.

מר אבי גרובר: אני יכול להגיד מה שאמר שחקן בכיר בליגת העל אבל על המגרש הזה, הוא אמר: 'כשאתה רץ להתקפה וההתקפה מתפרצת ואתה רואה את הקיר מולך', הוא אומר, 'אתה נותן ברקס'. הקבוצה שלו הפסידה פה 0-1. הוא לובש אדום והייתי מבסוט מהמשחק הזה כמו שלא הייתי בהרבה משחקים. הוא אומר: 'אתה רץ למתפרצת ואתה רואה מולך את הקיר'.

מר יצחק רוכברגר: הלאה, חברים.

מר אבי גרובר: אתה יודע, סך הכל יש לך פה רוב, ואני חושב שזה כן מינהל תקין וזה כן נכון לעבוד בצורה ששינויים של מיליונים בתב"ר מכנסים את ועדת כספים, מכנסים את המליאה ומאשרים. אפשר לעשות בק טו בק ישיבה לא מן המניין ואחרי זה ישיבה רגילה, אנחנו נפגשים פעם בחודש, להביא את זה בזמן אמת ולאשר. זה מהבחינה הזאת.

אם אנחנו כבר בסעיף הספורט, מה שנקרא, אני חושב ש-100,000 ש"ח השקעות במתקני ספורט ו-300,000 ש"ח לצורך אולמות ספורט זה לא מספרים מספיקים, זה לא מספרים ראויים. כשאני ביום שבת הולך לאצטדיון אתלטיקה, אני באיזשהי מסגרת חיפשתי תמונות ישנות ומצאתי תמונה שלי בתור ילד בן בערך 14-15 רץ באצטדיון אתלטיקה, וחוף מהשיער שלי כמעט הכל נראה אותו דבר.

מר יצחק רוכברגר: שמנו שם גם כסף-

מר אבי גרובר: עזוב, אני יכול להראות לך פה תמונות. זה היה ביצה, אי אפשר היה לרוץ בכל המסלולים, הכל היה מפוצץ מים. האצטדיון נראה כמו שהוא היה נראה. ויש עוד כמה מתקנים. אני אראה לך את התמונות. שבילי אופניים ושבילי הליכה, אנחנו פה אימצנו בתחילת הקדנציה

הצעה שהגשתי שדיברה על לעשות צבע ברצפה ולשים ברזיות ברחובות הראשיים. ואימצנו את זה פה. הגשתי בתחילת המליאה הצעה, שזו הצעה של גרושים.

מר יצחק רוכברגר: הלאה, אני אענה לך.

מר אבי גרובר: זו הצעה של גרושים. הבאתי אפילו 4 מסלולים-

מר יצחק רוכברגר: עזוב, בסדר. עושים אחרי הגשמים.

מר אבי גרובר: אחרי הגשמים עושים? אוקיי, יפה. אם אחרי 4 ומשהו שנים עושים זה יהיה נחמד.

מר יצחק רוכברגר: אז סליחה, לא נעשה. עושים – לא טוב, לא עושים – גם לא טוב? אני אומר, עושים אחרי הגשמים. אי אפשר לעשות את זה עכשיו, עושים את זה אחרי הגשמים.

מר אבי גרובר: תכנית אב בנושא של האופניים, אתה יודע שזה משהו שמאוד מעניין אותי, יוצא לי יותר ויותר להכיר אנשים שמסתובבים סביב שבילי האופניים, אני רואה בזה תפיסת עולם, דרך חיים. אני חושב שזה מסוג הדברים שהיום בכל העולם מבינים שכשאתה בא לעודד אנשים לעבור מתחבורה לאמצעים אחרים ואתה יוצר את שבילי האופניים, את הנגישות ואת הכל, זה הדרכים לעשות את זה.

מר יצחק רוכברגר: אני מקווה שבאפריל נתחיל.

מר אבי גרובר: גם אני. נושא בית העלמין – עוד פעם, זה כמעט כל תקציב המיני דיון הזה. מופיע 2 מיליון ש"ח, מסבירים שה-2 מיליון ש"ח מיועד לשיפוץ כל האגף החדש שם, כל האזור החדש, ואתה מגיע בחורף-

- מר יצחק רוכברגר:** התחילו לעבוד.
- מר אבי גרובר:** אבל לא יודע, כל שנה אני שומע עוד פעם.
- מר יצחק רוכברגר:** לך תראה, היום הייתי שם.
- מר אבי גרובר:** אני מסתכל עובדות. כולנו היינו שם לפני יומיים.
- מר יצחק רוכברגר:** נו, אתה לא רואה שעובדים?
- מר אבי גרובר:** אני רואה שמכשירים עוד אגפים-
- מר יצחק רוכברגר:** נו, מה?
- מר אבי גרובר:** אבל במתחם שאני היום מגיע לבוא ולחלוק כבוד לקרוב שלך, אתה נדרש ללכת בבוץ.
- מר יצחק רוכברגר:** תאמין לי, לעומת מה שזה היה זה זהב עכשיו. לעומת מה שזה היה, ואנחנו שיפרנו את זה.
- מר אבי גרובר:** אני חושב שרמת השרון יכולה להרשות לעצמה פיתוח שם, שהשבילים יהיו אספלט ולא בוץ.
- מר יצחק רוכברגר:** לא עושים חאפר, עושים הכל יסודי.
- מר אבי גרובר:** מה חאפר? זה אגף שכבר קיים שנים, שנתיים שלוש ככה.
- מר יצחק רוכברגר:** עשינו שם הרבה דברים, תאמין לי, הנושא של בית העלמין אני רגיש אליו. כי כבוד המשפחה וכבוד המת, אני רגיש אליו.
- מר אבי גרובר:** אוקיי, עזוב, אני לא רוצה לתת ציונים. אמרתי. זה

כרגע עדיין עם חול ובוץ, וכבר שנים.

מר עידן למדן: ללא קשר, היה צריך להתחיל שם לבנות עכשיו קומות-

מר אבי גרובר: הסברתם שיש מחסור של קברים וביטלתם תב"ר לפיתוח.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו עושים את זה. אנחנו לא עושים קומות, 5,000 קברים אנחנו עושים עכשיו.

מר אבי גרובר: אבל אתם כל הזמן נותנים לעוד קברים ולא את הפיתוח.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו עושים 5,000 עכשיו.

מר אבי גרובר: אבל עוד פעם, אנחנו פה מציינים מקורות 240 ומשהו מיליון שיש לנו מקורות בתקציב, ואנחנו מוציאים 150. אנחנו צריכים לדעת-

מר גיל גורדון: אתה לא צודק. מה שאמרת שיש לנו בסביבות 150 מיליון אבל... במועד כניסת חלק מאותם הסעיפים. לכן אמרנו נעשה רשת ביטחון של מכירת קרקע.

מר אבי גרובר: מכירת הקרקע לא מממנת 150. מכירת הקרקע יש לך 100, שאתה בטוח עליהם-

מר גיל גורדון: לא.

מר אבי גרובר: די בטוח עליהם.

מר גיל גורדון: לא.

מר אבי גרובר: 45 אתה בטוח עליהם? כמה אתה בטוח? כמה בלתי

מותנה? אה, אתה לא בטוח על כלום?

מר גיל גורדון: יש הכנסות...

מר אבי גרובר: עשית מותנה ובלתי מותנה. כמה מותנה?

מר גיל גורדון: אני מניח ש...

ד"ר יונה ברגור: 100 מיליון. זה מה שהוא אומר.

מר אבי גרובר: בלתי מותנה 100 מיליון. 100 אתה בטוח, 50 אתה

לא בטוח ויש לך עוד 70. אז אני חושב שכששתחררו הכספים או כשתראה זה,

אלה פרויקטים ראויים שאני הייתי שמח לראות אותם קורים. אני הייתי

שמח לראות שרחי סוקולוב ייכנס ויעשו שם עבודה. אני חושב שהדרך זה דרך

התמ"א, אני מתנגד לתמ"א 38.2 בסוקולוב. אני חושב שתמ"א 38 היום, עם

תיקון 3, תיתן יופי של פתרונות. אני חושב שהדרך שבה החברה הכלכלית

מבקשת 9% זה טעות. אבל אפשר לעשות את זה בלי החברה הכלכלית. אני

חושב שהרחוב הזה, אם הייתם מתלבשים עליו והייתם באים לכל הבתים

במהלך מתואם, יחד עם השקעה שלנו על השאר, שכל בית יודע שאת הקומה

השנייה הוא מקבל מול מטלה בחוק-

מר אורי לוין: על מה אתה מדבר?

מר אבי גרובר: אני אסביר לך. על איך הופכים את סוקולוב

בהשקעה-

מר אורי לוין: אין מצב.

מר אבי גרובר: לא כל סוקולוב, חלק מהבתים בסוקולוב. העירייה שאתה מצביע בעד, מבקשת לעשות... אתה אישרת, שתדע לך, אישרת תכנית שאומרת איך עושים שם 38.2.

מר אורי לוי: לא יהיה שם...

מר יצחק רוכברגר: אבי, די עם הדמגוגיה. מספיק.

מר אבי גרובר: הוא שואל אותי, הוא אומר לא יהיה שתי קומות. הוא אישר.

מר שרגא קירשנר: השאלות שאתה שואל הן נכונות, העניין הוא אם אתה מצפה לתשובות בכלל. אתה לא ארכיטקט כמו שאני לא עורך דין. אני לא אבוא לייצג אף אחד בבית משפט, ואל תדבר דברים שאתה לא יודע את הדברים הבסיסיים שעומדים מאחוריהם.

מר אבי גרובר: אני לא בטוח מי בינינו יודע טוב יותר בתמ"א 38. אני אומר לך דוגרי.

מר יצחק רוכברגר: תתקדם. מה, אנחנו בוועדת תכנון ובנייה עכשיו?

מר טל עזגד: זה גם באיזשהו מקום לא הוגן להגיד בפאתוס כזה 'תודה רבה לוולדימיר' ופה ושם, ואחר כך להגיד במשפט שני 'הדברים לא נעשים'. הדברים נעשים, אתה פשוט לא יודע.

מר אבי גרובר: אם משהו לא נעשה תאמין לי שאני-

מר יצחק רוכברגר: די. אבי, אתה כבר חצי שעה מדבר. די נו.

מר שרגא קירשנר: את תמ"א 38, את התיקון החדש, אתה חושב

שאפשר לעשות יותר...? וזה מה שישדרג?

מר יצחק רוכברגר: תראה כמה אתה צבוע. אחרי זה אני אענה לו על

התמ"א. חברים, די. תתקדם, אבי, כמה זמן נו? באמת. יאללה נו.

מר אבי גרובר: דבר נוסף, אנחנו מקדמים פה, ואנחנו גם היום

אמורים לדון, אני לא יודע אם נספיק ב-4 שעות, לדון על כל תכניות הפיתוח שאנחנו מתכננים לעיר. ובלי עין הרע, התיאבון נמשך.

מר יצחק רוכברגר: מה אתה רוצה, עיר מפגרת? מה זה 'התיאבון

נמשך'? אתה צריך את העיר הזאת לקדם, לפתח אותה.

מר אבי גרובר: אתה מוכן לתת לי להמשיך לדבר?

מר יצחק רוכברגר: אז מה זה 'התיאבון נמשך'?

מר טל עזגד: אבל אנחנו לא צריכים לדון בכל תכניות הפיתוח,

אנחנו צריכים לדון בתקציב.

מר שרגא קירשנר: הדמגוגיה הזו לא שווה שום דבר, כי אתה הצבעת

בעד התכניות האלה. אתה ישבת פה והצבעת.

מר אבי גרובר: אני בעד, אם תביא עוד פעם את כל התכניות אני

אצביע. התכניות עצמן בסדר גמור.

מר שרגא קירשנר: אז מה הבעיה?

מר אבי גרובר: אז תן לי להשלים את המשפט. למשל עכשיו אני גם

ראיתי שגם ב... מקודמת שם תכנית של פינוי בינוי.

מר יצחק רוכברגר: לא מקודם.

- מר שרגא קירשנר:** אני לא ראיתי תכנית כזו.
- מר יצחק רוכברגר:** אני לא ראיתי, אני לא אישרתי.
- מר אבי גרובר:** אני יודע שזה הגיע לוועדת היתרים-
- מר יצחק רוכברגר:** אין לי מושג, תקשיב טוב.
- מר אבי גרובר:** אתה יודע מה, מאמין לך אלף אחוז.
- מר יצחק רוכברגר:** תקשיב. אני אמרתי חד משמעית. מי שמתכנן ומדמיין ומפנטז במקומות שלא צריך, לא צריך. אין חוכמות. תודה רבה וזהו זה. הודעתי להם, לא יהיה.
- מר אבי גרובר:** עוד פעם, ליזמים, לזה התכוונתי, ליזמים בעיר הזאת יש תיאבון, וזה בסדר שאנשים מנסים לקדם.
- מר שרגא קירשנר:** כל המסעדות פתוחות, דרך אגב. יכולים ללכת לאכול.
- מר אבי גרובר:** אני אמרתי בהקשר הזה, ואני אחזור על זה עוד פעם. אני חושב שהעובדה שאין תכנית אב לרמת השרון-
- מר עידן למדן:** שירצו לשמור על איכות החיים...
- מר שרגא קירשנר:** אתה מדבר מושגים-
- מר יצחק רוכברגר:** נו, חבר'ה, די.
- מר שרגא קירשנר:** תל אביב, דרך אגב, נפל התמ"א 38 שאבי צועק עליו.

מר אבי גרובר: הם עכשיו שינו אותו עם קווי המדיניות על כל העיר.

מר יצחק רוכברגר: די, תודה רבה, יאללה.

מר שרגא קירשנר: אתמול הם ביטלו את זה. ועל ה.. שאמרתי לך לפני רגע שאמרת שאתה יודע.

מר יצחק רוכברגר: חברים, תודה.

מר אבי גרובר: עוד לא סיימתי.

מר יצחק רוכברגר: כמה זמן, אבי? נו די.

מר אבי גרובר: אני רוצה לסיים, זה נושא חשוב.

מר יצחק רוכברגר: אבל אבי, אתה חצי שעה מדבר.

מר אבי גרובר: איזה חצי שעה? אין מצב שאני מדבר חצי שעה.

מר יצחק רוכברגר: נשבע לך חצי שעה.

מר אבי גרובר: אנחנו מקדמים פה שורה ארוכה של תכניות עם השפעה דרמטית. אני אתחיל את המשפט פעם שלישית. אנחנו מקדמים פה שורה ארוכה של תכניות, עם השפעה דרמטית על העיר. באמת, אנחנו מוסיפים אלפי יחידות דיור, עם כל המשמעויות של זה, ואני חושב שכל הפיתוח הזה, כדי שהוא יקרה, צריך להיות מלווה בתכנית אב שמתייחסת לאיך אנחנו מתייחסים לתחבורה וכל הדברים האלה, ואנחנו צריכים להתחיל להשקיע כספים, כי חלק מהפרויקטים קורים מחר. החלוץ הראשון אמור להתחיל השנה, כבר הורסים, בונים. ויש לזה משמעויות, זה מאות יחידות

דיוור, אנחנו רוצים להתחיל את הזוגות הצעירים, רוצים לעשות הכל, נתיב פה, נתיב שם. לא משתנה ס"מ כמעט כביש ברוחב.

מר גיא קלנר: אבל דיברנו על זה בוועדה לתכנון ובנייה-

מר יצחק רוכברגר: הוא היה נגד התכנית.

מר גיא קלנר: לא קשרנו קשר על זה בוועדת תכנון?

מר יצחק רוכברגר: כן, והוא היה נגד.

מר אבי גרובר: הייתי במילואים. אל תגיד נגד, הייתי במילואים.

בישיבה האחרונה שהוא דיבר, שקשרנו קשר, הייתי במילואים.

מר יצחק רוכברגר: הלאה, חברים, די.

מר אבי גרובר: זה היה במלחמה ואני הייתי במילואים, מה לעשות.

מר גיא קלנר: בסדר, אבל דיברנו על זה. זה מטופל במסגרת

הוועדה.

מר אבי גרובר: עשיתם, מה שעשיתם זה יציאה למורשה.

מר גיא קלנר: דיברנו שלא יהיה היתר אכלוס לכל הפרויקטים

במורשה.

מר אבי גרובר: ...יציאה של צומת מורשה. נקודה אחרונה זה

הנושא של מכירת הקרקע, שזה באופן אישי אני נורא מתנגד לזה. אני רוצה

להימנע על התקציב, אני כבר אומר. יש פה הרבה מאוד דברים טובים ויש פה

דברים נוספים שהייתי רוצה לראות. אני לא מתנגד למה שיש פה, אני הייתי

רוצה לראות עוד דברים ולכן אני אמנע. נושא של מכירת הקרקע זה כן נושא

שעליו אני מתנגד. אני חושב שהתקדים שהיה נותן... שבו היתה קרקע ציבורית, שדווקא על הקרקע הציבורית הולך להיבנות הפרויקט הכי יוקרתי ברמת השרון, אני חושב שזה לא הכיוון הנכון. אני הייתי רוצה שעל הקרקע הזאת ייבנה משהו אחר, אם היה אפשר. אנחנו אישרנו פה את הקרקע לייעוד אחר.

מר אורי לוינ: מה זה ייעוד אחר?

מר אבי גרובר: אני רוצה שלמשל בנווה גן-

מר אורי לוינ: לא, דבר על...

מר אבי גרובר: פה? דירות יותר קטנות.

מר יצחק רוכברגר: כמה אישרנו?

מר אבי גרובר: 88 יחידות-

מר יצחק רוכברגר: אנחנו בונים.

מר אבי גרובר: 88 יחידות של 100 מ"ר.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו בונים.

מר אבי גרובר: במקום זה בונים 64 יחידות של-

מר יצחק רוכברגר: אנחנו בונים. ואל תהיו חכמולוגים, כי בוועדת

תכנון ובנייה כל תכנית בנייה שאנחנו הבאנו, ואני תיכף אדבר על זה, גם אתה, גם יונה וגם עידן למדן, התנגדתם.

מר אבי גרובר: על מה התנגדתם?

- מר יצחק רוכברגר:** אתם דיברתם בעד והצבעתם נגד.
- מר אבי גרובר:** על מה הצבעתי נגד?
- מר עידן למדן:** ממש לא.
- מר יצחק רוכברגר:** ממש כן.
- מר עידן למדן:** תבדוק היטב את הדברים.
- מר אבי גרובר:** אם הצבעתי בעד-
- מר יצחק רוכברגר:** אני מדבר עליו, לא עליך.
- מר שרגא קירשנר:** הוא דיבר על יונה.
- מר עידן למדן:** במורשה גם הצבעתי, כולל הבקשה-
- מר יצחק רוכברגר:** בוא אני אוכיח לך, אתה לא הצבעת בעד.
- מר עידן למדן:** כולל הבקשה לעלות לגובה.
- מר יצחק רוכברגר:** לא הצבעת בעד, ואני אתן לך גם דוגמה.
- מר עידן למדן:** אתה טועה, ואני אתן לך הרבה דוגמאות.
- מר יצחק רוכברגר:** אז אני אתן לך גם. על פי גלילות, חד משמעית, יונה אמר אפילו להעביר את זה, למה לא-
- מר עידן למדן:** נכון.
- מר יצחק רוכברגר:** אבל אני אומר, לתל אביב למה לא להעביר.
- מר אבי גרובר:** פי גלילות זה הפרויקט היחידי שיציל את העיר

הזאת.

מר יצחק רוכברגר: עזוב, בסדר.

מר עידן למדן: כי אתה בנאדם שאמרת... לבנייה בעיר, אתה אמרת שאתה לא תמכור את העיר לנדל"ניסטית. זה הכל. דיברתי איתך לעשות 30% בכל פרויקט, אתה אמרת לא.

מר גיא קלנר: אני רוצה להעיר שתי הערות קצרות ונסיים מבחינתי את הסיפור הזה. אחד, לדעתי אתה צריך להבדיל בין קרקעות של הרשות, מה אתה עושה איתן לעומת מה הכסף שאתה עושה איתן. זאת אומרת, אתה יכול למכור את זה או לתת את זה לפרויקטים נדל"ניים, תדאג שפירות הקרקע ישרתו מטרות נכונות.

מר אבי גרובר: אבל ברגע שאתה מוכר את זה אין לך שום יכולת לקבוע מה יהיה שם.

מר יצחק רוכברגר: חברים, די. אבי, תודה רבה. קלנר, קדימה.

מר גיא קלנר: מכל ההערות שנאמרו פה, בעיניי, ההערה היותר רלוונטית זה הנושא של מכירת הקרקע. מכל הסיפור הגדול הזה. נראה לי, אני לא יודע אם יש דבר כזה, ואני מציע שאם אין כדאי איכשהו להגיע אליו, מה הן העתודות הכלכליות המובנות של הקרקעות שקיימות עדיין בידי הרשות, קדימה, מהיום צפונה. וזה למה? כי לי אין מושג כרגע מה אומר מכירת שתי הקרקעות האלה בנווה גן, לצורך העניין, האם אנחנו עובדים בפול טנק, בחצי טנק, בסוף הטנק מבחינת קרקע, אין לי מושג. לדעתי טוב לדעתי, לראש העיר וגם לחברי מועצת העיר, אולי יודעים, אני לא יודע, מה הן עתודות הקרקע המצויות בכסף בידי הרשות, כדי שנוכל להסתכל שנים

קדימה ולהגיד: זה טוב פרוסה פרוסה עכשיו לשחרר את העניינים האלה. זו מבחינתי ההערה היחידה.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה שתי הערות קטנות בבקשה.

מר יצחק רוכברגר: אולי די? שאלתם, אמרתם, כיבדנו. די, חבר'ה, באמת.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה לבקש ממהנדס העיר, שלא יעניש את התושבים ברח' מוריה, בגלל שאני גר שם.

מר אורי לוי: אני לא מוכן לזה. זו לא ישיבה שלך. אני לא אתן לזה, איציק, לא מקובל עליי.

מר רפאל בראל: זה קשור בתקציב?

ד"ר יונה ברגור: כן.

מר יצחק רוכברגר: לא צריך. יש תקציב של קרצוף וריבוד, הורידו את החשמל מתחת, ליד מוריה, ליד קופת החולים. אוטוטו מכניסים את זה, צריך להוריד את העמוד סופית, כי הורידו רק את השנאי. מורידים את זה ונכנסים שם לקרצוף וריבוד והחלפת המדרכה. זה לא צריך תקציב, זה בתוך התקציב של הכבישים והמדרכות ונמצא כבר בתוך העבודה. אמת או לא? מדויק. ומה זה נעניש? איזה שטויות אלה?

חברים, אני רוצה לענות בבקשה כמה תשובות קצרות ונתקדם קדימה. נושא תכנית הפיתוח מתייחס לבינוי ופיתוח כבישים וכל מה שצריך. לגבי ההערות שאבי גרובר אמר, ולא לפי סדר, אני אענה את הדברים. בערך בחודש אפריל, סיום החורף, אנחנו מתחילים בסימוני כבישים על בסיס תכנית אב, תנועה

שאנחנו הולכים לעשות. הולכים לעשות סימון כבישים, צביעה על הכבישים ומדרכות, שבילי אופניים, שבילי הליכה, יציאה מהעיר, בתוך העיר, אנחנו הולכים לרשת את זה. זה אחד. הדבר השני לגבי בינוי. דיברתם פה בינוי וכו'. אני אומר לכם עכשיו, מורשה בתוך 5 שנים משנה את פניה מקצה אחד לקצה שני. לא תכירו את מורשה. מורשה הופכת להיות סביבה הכי יפה, הכי מתקדמת. אנחנו יושבים כרגע לגבי פרמטרים איך יימכרו דירות, איך אנחנו נביא מצב שגם תושבי רמת השרון יוכלו לקנות דירות בהנחה מול היזמים. אנחנו הולכים לעשות ורסיה, אנחנו עובדים על זה, בודקים את זה. חבל שבחרת לצאת החוצה, כי זה היה הדבר שאני רציתי, ואמרת לך שאני אייעד אותך לתוך העניין הזה. בגילוי לב אני אומר לך, יכולנו להרים פה, כי אנחנו הולכים כאן כמה אלפי יחידות דיור במהלך כבר השנה הקרובה, הולכים לייצר כבר כמה מאות עם מכירה מוקדמת והכל. חבל שבגלל פוליטיקה בחרת לצאת החוצה, כי היית צריך להרים את הנושא הזה איתי וזה היה שמור לך הדבר הזה. אנחנו באים עם בשורות, ממש עם בשורות, שגם יכניסו, ומניבים כסף והשבחות וכו'.

מתקן המדרשה לאמנות – היה לי חלום, כמו שהיתה לך כוונה וחלום, לעשות שם מתחם לאמנויות. בגלל סיבות של גדילה והגירה חיובית שיש בעיר והרבה ילדים, נהיה לנו עומס של ילדים, היום, אני מדבר כרגע דווקא על מורשה, אז אני מדבר בבית ספר אורנים. אורנים צריך לעבור שיפוץ או בינוי מחדש. אני לא מתכוון להיכנס לבינוי מחדש תוך כדי תנועה, או שיפוצים שם תוך כדי תנועה. מתואם עם ההורים יחד, ואני לא הולך להיכנס כמו בהדר עכשיו שהסתבכנו שם, או באוסישקין. יחד עם ועד ההורים של בית הספר, אנחנו מתלבטים בסוגיה מה לעשות, אם זה יהיה במתחם המדרשה, כן או לא. לכן אנחנו לא הלכנו לתהליך הזה. בכל מקרה, גלריה אנחנו עושים כבר עכשיו במתחם, בבאר המים ברח' ויצמן, עושים שם גלריה עירונית, עושים גלריות

נוספות ברחוב, כמו במתחם של הפארק ואחר. אז יש רצוי ויש מצוי, ופה כשאני מתלבט בסוגיה של חינוך, ואנחנו שוקדים כרגע על איזה תפיסה שאולי לעשות בית ספר נוסף במורשה, כי אי אפשר להכיל את כל הילדים, אז לכן זה לא התקדם הדבר הזה. אני הייתי מאוד רוצה אבל יש כאן מציאות, מה לעשות.

מבחינת הפיתוח שלנו, אזורי תעשייה ואחר – אנחנו במהלך של מ-3 שנים ואילך, אנחנו בתקציב הפיתוח, אמרתי את זה במקדמי, בשיחה, יהיה כמיליארד וחצי שם ייכנסו לקופת העירייה, יהיו עודפים בתקציב הפיתוח. חברים, אין לזה תקדים, אח ורע. אני לא זוכר תקופות כאלה. לכן יש כאן תכנון ארוך טווח, תכנון עד 2020. אנחנו יודעים פחות או יותר מה אנחנו רוצים. אני מקווה שאנחנו נצליח לקדם את זה. כבר בחודשים הקרובים אנחנו נכנסים לפיתוח כבישים ואחר באזור הסינמה סיטי, שזה למעשה הייעוד המרכזי שלנו. רמת השרון, באמת יהיו לה את האיזונים הנכונים, והאמינו לי, עובדים כאן בשיקול דעת מאוד גבוה, כולל בינוי שצחקת, אמרת מגדלים בונים בדבורה הנביאה. תקשיב, אני עושה את הכל בעיר הזאת על מנת לנסות ולשמר עד כמה שרק ניתן, ולא לפרוץ גבולות ולא לבנות בתוך העיר עצמה בנייה לגובה. אני משתדל לשמר. אמרתי בכל מקום, מהיום הראשון שעוד הלכתי לבחירות – אמרתי שבמעטפת אני אאפשר, כי יש שם בניינים כמו יוספטל, אפילו לכיש, אפילו רח' השחל, החלוץ, אלכסנדרוני, כל האזורים האלה, שם זה המעטפת, שם זה מקום שאפשר לבנות. אנחנו מייצרים בנייה לסטודנטים עכשיו, 200 דירות לסטודנטים בדב הוז, ליד ההוסטל שם. בית ספר רימון הולך להיות עוגן מרכזי שמקדם את כל הסיפור הזה של תנופה חדשה למורשה. הולכים לעשות פה דברים טובים. ואני משתדל ככל שניתן להיות אדוק לרעיון הזה, שלא לשנות את המרקם של העיר. אי אפשר במאה אחוז, אין הרמטי. אבל אני משתדל באמת לעשות את זה.

מר עידן למדן: בקדנציה הראשונה באמת הקפדת.

מר יצחק רוכברגר: גם עכשיו.

מר עידן למדן: בקדנציה הנוכחית אתה לא מקפיד.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא יודע כמה אני מקפיד, כמה אני עומד איתן

למול המינהל, שרוצה לבנות בשטחים של אזור המערבית, שבין פי גלילות. אני עומד איתן שלא לתת שם לבנות 12 קומות, ועומד על זה כדי להשאיר את השדות עד כמה שרק אפשר. וכל עוד אני נמצא אני נלחם בדבר הזה. המשתלה, משתלת שתיל, שהגדילה לי זכויות גבי' גרמן, שאני לא רציתי את זה ועל זה צא הקצף והמאבק שלי על הדבר הזה, שאנחנו רצינו 150, היא רוצה 230 ומגדילה לי את הצפיפות, מהווה לי בעיה, אני מתנגד. אבל, ופה הדבר המרכזי, צריך לפעול בשיקול דעת. אתה לא יכול לגמרי לסגור את העיר ולהגיד: 'רגע אחד, אני לא מפתח את העיר, אני לא מקדם את העיר'. אין חיה כזאת. אני חייב להיות מתואם ולתת צ'אנס גם לצעירים וגם לאחרים.

דבר נוסף, נושא של מתקנים ושיפוצים – יש תכנית אב שאגודת הספורט מכינה אותה, ב-2014 זה יגיע לאישור ואנחנו נצא לדרך. מה לעשות, אי אפשר לבנות עיר בשנה או ב-9 שנים, יש סדרי עדיפויות, יש דברים יותר דחופים, פחות דחופים. אבל זה גם יוצא.

יד לבנים – אני רוצה לומר לך משהו, ואני איתך. אני אומר לכם שאני עם פרפורים ועם לחצים בסיפור הזה של יד לבנים, איך יכול להיות שאני אישרתי תקציב X, יצאנו למבצע הזה של העבודות והגענו למשהו אחר לחלוטין, וכל פעם אומרים לי: 'זה לא היה בפנים וזה לא היה בפנים'. הבטן מתהפכת לי, אני אומר לך, מללכת להגיש תלונה במשטרה. אני לא יודע, משהו אומר לי בפנים שלא טוב. אני אומר לכם, אני כעוס על הדבר הזה, אני בתוך העניין

הזה, בתוך הצרה הזאת. מה אני היום יכול לעשות? לעצור את העבודות ולא להמשיך? מה אני יכול לעשות היום? אני מנסה לבדוק, יד ימין לא יודעת מה יד שמאל ויד שמאל לא יודעת מה יד הרביעית אמרה. אף אחד לא אומר לי. כל אחד אומר לי 'הוא עובד ככה, ההוא ככה'. יש בעיה, אני אתן את הדעת. תאמינו לי, אני הולך לתת את הדעת לכל עניין המכרזים, אני הולך לבדוק את זה בצורה יסודית, מה קורה עם המכרזים, למה מכרז יוצא עם א', מגיע ל-Y. אני רוצה לבדוק את הדברים האלה אחד לאחד, אני אעשה את זה. הנה אני אומר את זה פה, לא חשבתי להגיד את זה, אבל אני אומר לכם.

מר אבי גרובר: תזמין לפגישה, מתברר שיש לי הרבה תובנות לזה.

מר יצחק רוכברגר: אם זה לא יהיה פוליטי, תאמין לי, בדיוק כמו שאני ישבתי עם יונה ברגור והוא הופתע.

מר אבי גרובר: תזמין אותי, אתה תמיד יכול להוציא אותי מהחדר.

מר יצחק רוכברגר: אני לא אוציא אותך מהחדר. אני אזמין אותך לחדר שלי בשביל להוציא אותך? נו באמת, אתה עושה צחוק? אבל יש גם איזשהו גילוי של אחריות של כולנו.

מר אבי גרובר: אני אומר לך, בוא לחדר.

מר יצחק רוכברגר: אבי, יצא לי לשבת איתך לא פעם אחת. האמן לי, יצאתי בתחושה שאני יכול לעשות משהו משותף איתך. לא עבר שבוע-שבועיים, התחלת לירות על כלום וסתם וזה. עזוב, נו, בחייכם. אני אעשה עוד קדנציה אחת, בעזרת השם, שנהיה בריאים כולנו, אני מתכוון לעשות עוד קדנציה אחת. אחרי זה יכול להיות שאני אלך. נראה לי שאני אסיים אחר כך. אני לא יודע, אני לא מצהיר על זה, אני חושב שזה מה שהולך להיות. אבל אני

נמצא מתוך עיקרון אחד, וראיתי את הראיונות של גם עידן למדן, ואני כועס על עידן על עניין אישי, לא על זה. יש לי כעס, לא רוצה לדבר על זה עכשיו. ויונה ברגור, ראיתי את הראיון שלהם, הייתי בחו"ל. אני ראיתי את הביקורת, ויחד עם זאת גם ראיתי שאיפה שצריך לפרגן הם גם אמרו, ויש דברים שעושים. למה אני אומר את זה? אני אומר את זה רק על דבר אחד. חבר'ה, בסך הכל רמת השרון היא חשובה לכולנו. רמת השרון היא שלנו, היא לא שלי פרטית. קיבלנו למשמרת. אני אמנם מוביל את העיר כראש העירייה. קיבלנו פיקדון ל-5 שנים, 10 שנים, אני לא יודע כמה. אז אנחנו רוצים לעשות את הדברים הכי טוב. לפעמים אני מרגיש, כמעט ברוב המקרים, שאין לי שיתוף פעולה אמיתי. אני אומר לך דוגרי, אני מרגיש צביעות. הרי הזמנתי אותך: בוא תצטרף, לעשות ביחד.

מר אבי גרובר: הוא אומר שלא הזמנת אותו.

מר יצחק רוכברגר: אבל היו בינינו שיחות, אני מדבר ברמה הזאת. תראו, כמה נשאר? נשאר 9 ישיבות? מתוכן אולי 7? די. אם יש מקום לשתף פעולה, בואו נשתף פעולה.

מועדון אל"ה – אני הורדתי את הבנייה של הקומה השנייה. מאחר שזכרו לברכה מאיר דורון הוביל מהלך של בנייה בקומה השנייה, לא עשו שם בדיקה של מצב התנועה שם וחניה שם. אני אמרתי את הדברים האלה. אין שום היגיון עכשיו להעמיס שם עוד מקומות חניה שאין לי אותם, פשוט אין לי אותם, ואני לא חושב שזה נכון כרגע לעשות. צריכים לשקול את זה בשקול דעת. כן צריך לעשות בית ראוי לגמלאים, שיהיה בית אחד ראוי, גם זה יומו יגיע ויגיע בגדול. כי מי כמוני רגיש לפעילות הגמלאים ברמת השרון. בית עלמין, אנחנו ממוקדים כרגע בפיתוח של 5,000 קברים קבורת שדה. לעניין של קבורה אזרחית אין לי שטח, אני אמרתי לך את זה, אין לי שטח. יחד עם

זאת, אני מוכן ללכת ולבדוק את העניין הזה של קבורה אזרחית. אני יושב מול המינהל, אני יושב מול הוועדה המחוזית ואיכות הסביבה, הגנת הסביבה, על מנת לראות אם יש אפשרות. אני מבקש להקצות 100,000 ₪ למצב של תכנון, לא הקצאת קרקע, כי אין לי כרגע, אבל למצב של תכנון כזה או אחר, על קרקע עתידית שאולי נחשוב עליה. תוסיפו 100,000 ₪ בתקציב הזה.

מר גיל גורדון: יש סעיף של 107. תב"ר תכנוני יש לנו.

מר יצחק רוכברגר: מאה אחוז, תודה רבה. אז שיהיה מזה לתוך הדבר הזה.

מר עידן למדן: לא התייחסת לעניין מעונות היום וההחלטה שהיתה במועצה.

מר יצחק רוכברגר: שוב, מעונות היום, גילאי 3-0-

מר עידן למדן: וגם תקצוב שם.

מר יצחק רוכברגר: אני מסביר. נכנסנו לנושא של גני ילדים לגילאי 3-4. חברים, אנחנו לא עומדים בעומס. אין חיה כזאת. אני תקוע כרגע, העירייה תקועה כרגע עם מספר גנים, שאנחנו היה לנו צפי ופתרון בסביבות חודש אוקטובר אמרנו אנחנו כבר נצא, נתקענו איתם חודשים. אנחנו לא ערוכים לבנייה של גנים נוספים כרגע. לא ערוך. כשאני אגמור את הסיפור הזה של הבינוי, האמן לי, זה על סדר יומי. מה לעשות, לא ערוכים. החברות לא ערוכות, אנחנו לא היינו ערוכים. אין מה לעשות.

מר גיא קלנר: לשאלה שלי יש? לגבי אם יש צפי לעבודות הקרקע.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך, אתה יכול ללכת לעינב יחד עם פרח.

מר גיא קלנר: אין נתון כזה בעירייה היום?

מר יצחק רוכברגר: אין לי אותו כרגע. אתה יכול לשבת עם פרח ועינב ולראות את זה. אין שום בעיה. חברים, אני מבקש לאשר את תקציב הפיתוח. התקציב הבסיסי הוא על 107,079,381 ₪. מי בעד?

מר עידן למדן: אפשר לעשות הצבעה פרטנית?

מר יצחק רוכברגר: השתגעת?

מר גיל גורדון: תוסיף גם את הבלתי מותנה ואז תעשה על הכל.

מר יצחק רוכברגר: למה? אני אעשה בנפרד. אני מבקש לאשר את התקציב הבסיסי על 107,079,381 ₪. מי בעד?

גב' פרח מלך: 9.

ד"ר יונה ברגור: זה כולל מקורות מאיפה?

מר גיל גורדון: מהיטלים.

מר יצחק רוכברגר: מי נגד? עידן למדן. מי נמנע? יונה ואבי גרובר.

החלטה מספר 41: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9, נגד – 1, נמנעים – 2) את תקציב הפיתוח (בסיס) לשנת 2013 ע"ס 107,079,381 ₪.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשר את התקציב המותנה ע"ס 49,358,676 ₪. מי בעד? 9.

מר עידן למדן: הפרדת? לא הכל ביחד?

מר יצחק רוכברגר: כן, הפרדת. מי נגד? עידן. מי נמנע? יונה ואבי.

החלטה מספר 42: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 9, נגד - 1, נמנעים - 2) את תקציב הפיתוח (מותנה) לשנת 2013 ע"ס 49,358,676 ₪.

מר גיל גורדון: יש עוד משהו טכני. משרד הפנים מנחה שלאחר שנה שאין פעילות בתב"רים צריך פשוט לסגור אותם. זה לא משהו שהוא לשיקולנו. עשינו דף אחרון בספר התקציב והראינו פה תב"רים נוספים ל-92,821,500 ₪. אנחנו מבקשים פשוט לאשר את זה, שצריך לסגור אותם.

ד"ר יונה ברגור: אם נמנעים מותר להסביר למה, נכון?

מר יצחק רוכברגר: די, יונה. מה השאלה? רגע, יש עוד סעיף אחד. סעיף אחד יורד.

מר גיל גורדון: מה שהצעת י זה סגירת תב"רים-

ד"ר יונה ברגור: איציק, תעלה את זה להצבעה, את העלות של סגירת התב"רים.

מר יצחק רוכברגר: אז תגיד.

מר גיל גורדון: אני אומר, יש סגירת תב"רים שלא נעשתה בהם פעולה בשנה האחרונה, לפי הנחיית משרד הפנים צריך לסגור אותם. זה מסתכם ב-92,821,500 ₪.

מר יצחק רוכברגר: לסגור אותם?

מר גיל גורדון: כן.

מר יצחק רוכברגר: מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מספר 43: הוחלט לאשר פה אחד סגירת תב"רים שלא נעשתה בהם פעולה בשנה האחרונה, ע"ס 92,821,500 ₪.

5. אישור התמיכות שהוקצבו על ידי ועדת תמיכות העירונית בשנת 2012.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא זה אישור תמיכות.

ד"ר יונה ברגור: זו בעיה, איציק, תסביר לנו את הנושא של אישור התמיכות. איך סוגרים תמיכות ביום האחרון של 2012 על תמיכות של 2012?

מר יצחק רוכברגר: למה אני צריך להסביר לך? הוא הביא את זה, שהוא יסביר.

מר גיל גורדון: כבר דיברנו על זה, ואני אדבר עוד פעם. אנחנו אישרנו בתקציב בסוף שנה שעברה את התקציב של 2012 ושם הגדרנו מסגרות, אם אני לא טועה ל-4 או 5 תחומים בתחום התמיכות, שזה ספורט, רווחה וכן הלאה. לכל תחום הוגדר ואושר בתקציב סכום כולל, כך שזה הובא כבסיס לתקציב לוועדת תמיכות, שמי שמנהל אותה זה רק אנשים מקצועיים מהעירייה, שזה מנכ"לית העירייה, גזבר ויועץ משפטי, כאשר דנו לפי בקשות שהוגשו לנו מהעמותות השונות. מלווה אותנו רואה חשבון מקצועי שעושה

בדיקה שהם עומדים בכל הקריטריונים שאתם הצבעתם עליהם והגדרתם אותם פה במועצת עיר. בנוסף הוא גם בודק דברים נוספים שמוכתבים מהרמה של המדינה מבחינת עמידה באישורים של ניהול ספרים ודברים נוספים.

גב' פרח מלך: גם אם אצלם יש ניהול תקין בדו"חות שלהם.

ד"ר יונה ברגור: זאת אומרת, אנחנו מאשרים בדיעבד.

גב' פרח מלך: למה בדיעבד?

ד"ר יונה ברגור: מפני שהכל כבר ניתן ב-2012.

מר אבי גרובר: אתה יודע עד מתי אפשר להגיש את הבקשה?

גב' שירה אבין: תנו לגיל לסיים את הדברים.

מר גיל גורדון: הבאנו את זה לדיונים. אחת הבעיות שנוצרה זה

שהיו בעיות מכל מיני עמותות, שעד שהן המציאו את המסמכים והשלמת מסמכים, כבר הגענו לאמצע השנה. ואז התחלנו לדון בדברים. פניתי לעורכת דין חיצונית וגם ביקשתי ממיכה, מה שקורה – יש פה משהו מוזר מבחינת הנושא שאנחנו רק במהלך השנה, והשנה זה קרה לקראת סוף השנה, ישיבה אחרונה ביצענו לפני שבוע או שבוע וחצי, גמרנו את האישור של ההקצבות האלה. בתום כל האישורים האלה אנחנו צריכים להביא את זה לאישור, ויונה צודק, יש פה משהו מגוחך שמכתיבים לנו איזה משהו שלקראת סוף השנה צריך להביא את זה לאישור של מועצת עיר, החלטות שהוועדה עשתה, ולכן אולי יש פה מקום לבוא ולהתכנס לבדיקה יותר מעמיקה ולעשות פה איזה שינוי, אבל זו ההנחיה. להביא את זה בדיעבד בזמן שכבר אי אפשר לשנות את זה.

מר אבי גרובר: מי מכתוב את זה?

מר גיל גורדון: זה מטעם משרד הפנים.

מר אבי גרובר: ההיגיון פשוט שזה יהיה שקוף. שיודעים שזה מובא לפורום הזה, רואים את כל התמיכות שניתנו.

מר יצחק רוכברגר: זה מה שעשינו. הצגנו לכם את זה.

מר אבי גרובר: אני שואל מה ההיגיון. אפשר לשאול שתיים שלוש שאלות? אני רואה שיש לא מעט פה לכל מיני פעילויות של אברכים ברמת השרון. אפשר לדעת מי זה כל האברכים האלה ברמת השרון? מה זה?

מר גיל גורדון: צירפנו תיאור ליד כל עמותה מה היא עושה.

מר אבי גרובר: כולם תושבי רמת השרון?

עו"ד מיכה בלום: העמותה. אנחנו לא-

מר אבי גרובר: לא, כשקבענו את הקריטריונים אמרנו שמי שלא תושב רמת השרון לא יקבל כסף. אני רואה פה ביחשיפה של אמת' פעילות אברכים, 'מוסדות משכן משה' פעילות אברכים, 'מעלות השרון' סיוע לאברכים וכו'.

עו"ד מיכה בלום: אתה רוצה תשובה או שאתה לא רוצה תשובה?

מר אבי גרובר: אני לא סיימתי אולי את השאלה, בסדר? כי אני רואה פה למשל עמותות סיוע 'משפחה במצוקה', פעילות העמותה – סיוע לאברכים בכוללים, עזרה בקירוב וגישור בין בנות חילוניות ודתיות, לימוד בנות והכנה לפני חתונה בנושא טהרת המשפחה.

מר יצחק רוכברגר: עזוב, אל תקריא את הכל.

מר אבי גרובר: מה הקשר של כל אלה לסיוע במשפחה במצוקה?

למה זה לא בדת למשל? כל הנושא של אברכים. אתם בודקים? בדקו כל זה?
האברכים כולם תושבי רמת השרון?

עו"ד מיכה בלום: יש רואה חשבון שעושה את הבדיקות האלה. אנחנו

לא עושים את הבדיקות, בשביל זה מונה רואה חשבון חיצוני שעושה את
הבדיקות האלה.

מר אבי גרובר: אתה לא בא אליי אחרי שבדקת את זה?

מר יצחק רוכברגר: בדק את זה.

מר אבי גרובר: לא. הוא לא יודע להגיד לי.

מר יצחק רוכברגר: רואה חשבון הוא לא בודק.

עו"ד מיכה בלום: אני צריך לבדוק רואה חשבון? אם הוא מוצא משהו

לא בסדר הוא מודיע לי.

מר יעקב קורצקי: למה אתה לא שואל את זה על הכדורסל בנות? אתה

תומך בהן גם כן. זה כולם מרמת השרון, אל תבלבל את המוח. רק אתם
שומעים כולל, אברכים, הם לא צריכים לחיות ברמת השרון. אנחנו סטטוס
קוו ברמת השרון, גם הם צריכים לחיות.

מר אבי גרובר: קודם כל, אין סטטוס קוו. לפי הקריטריונים-

מר יעקב קורצקי: על מי שהוא דיבר עכשיו, אני יודע שכולם תושבי

רמת השרון. יש כולל אחד שהוא 50% רמת השרון, 50% הוא בחוץ, זה כבר 40

שנה ברמת השרון, זה הכולל של הרב אדלשטיין. הכוללים האלה שהוא מדבר עליהם עכשיו ספציפית, כולם תושבי רמת השרון.

מר אבי גרובר: קיבלתי תשובה, תודה רבה. אנחנו קיבלנו פה החלטה בקריטריונים שאנחנו מתקצבים על סמך תושבי רמת השרון. מי שלא תלמיד ברמת השרון אנחנו לא מתקצבים.

עו"ד מיכה בלום: אם זו עמותה ארצית יש גם לפי הקריטריונים אפשרות לתת תמיכה לעמותה ארצית. יש גם את זה. אז זה לא רק תושבי רמת השרון. תלוי באיזה אזור.

מר רפאל בראל: מה הויכוח עכשיו? זה אותם 20,000 ש, אני לא יודע מה הקטע של תושבי רמת השרון, אולי יש אחד או שניים שהם לא תושבי רמת השרון. אולי, אני לא יודע.

מר שרגא קירשנר: רפי, אם יש רואה חשבון שבדק-

מר אבי גרובר: אם הוא אמר לי בדק ולא אמר, הבנתי. תודה.

מר שרגא קירשנר: אני חושב שצריך לתת את החלטת העירייה. ואם העירייה החליטה-

מר גיא קלנר: אבל רואה החשבון בודק האם הם תושבי רמת השרון?

עו"ד מיכה בלום: הוא מקבל מסמכים.

מר יצחק רוכברגר: די, מספיק. שמענו, הבנו.

עו"ד מיכה בלום: אין לזה גבול.

מר אבי גרובר: עוד נקודה שאני רוצה להעיר עליה, הנושא של הכדורגל נשים. עוד פעם, לא לגמרי ברור לי איך הנושא הזה של התמיכות נעשה. כי למשל זה שכדוריד הבוגרים-

מר יצחק רוכברגר: כדורגל נשים זה התיאום שלו עם מאיר יצחקי עכשיו, החדש, נהיה ביניהם תיאום.

מר אבי גרובר: מה זה קשור?

מר יצחק רוכברגר: לא יודע, נראה לי ככה.

מר יעקב קורצקי: למה אתה לא מדבר על כדורסל?

מר יצחק רוכברגר: זה השת"פ החדש, אתה ומאיר יצחקי, אז אתה מעלה את זה.

מר יעקב קורצקי: כשאני... לשים עכשיו להצבעה לסגור את הכדורגל נשים, כדורסל נשים...

מר אבי גרובר: אני רוצה להבין, סתם מעניין אותי לדעת. כדוריד גברים, קבוצה שנמצאת בחלק העליון של טבלת ליגת העל, מקבלת בגלל שהיא לא עמותה 400,000 ₪, וכדורגל נשים מקבל 600,000 ₪. לא יודע, הפער הזה במסלולים יוצר מצב שקבוצת כדוריד שמשחקת, אני מבין שכדורגל גברים וכדורסל נשים זה המשכורות שבערך נעות, ואם אתה רוצה להיות במקומות הראשונים אלה סדרי הגודל של התקציבים.

גב' שירה אבין: למה כדורגל לגברים ולא לנשים?

מר אבי גרובר: לא אמרתי לא לתת.

נו, אז מה? אז למה לתת פחות לנשים?

גב' שירה אבין:

המשכורות של הכדורגל נשים לעומת המשכורות של

מר אבי גרובר:

הכדורגל גברים-

אתה יודע מה, תתבייש.

גב' שירה אבין:

יצחקי אמר לך להגיד את זה.

מר יצחק רוכברגר:

אפשר לחשוב שאתה מדבר פה על מיליונים. מה

גב' שירה אבין:

קרה?

הגיס שלי, הוא הרס את החיים שלו ברגע שהוא

מר יעקב קורצקי:

נכנס לדבר הזה, הסתכסך עם כל החברים הטובים שלו וגם התגרש מאחותי.

הכל בגלל הכדורגל נשים. הלוואי שהייתי מצליח לשכנע אותו שזה... אבל

לצורך העניין, כדורגלנית בארץ היום, אין הרבה כאלה, והשוק שלהן הן מאוד

מצומצם, והן ניצלו את זה. הן היום מרוויחות סכומים שהלוואי אני הייתי

מרוויח. הן לוקחות המון כסף. ובכדורגל, כמו שאתה יודע, צריך להביא-

הן גם מביאות זרות.

מר אבי גרובר:

צריך להחזיק סגל של 22 שחקניות, זה לא כמו

מר יעקב קורצקי:

כדורסל נשים שאתה מחזיק 10 בנות. זה תחום שהוא מאוד מצומצם, מעט

בנות משחקות כדורגל, והן מרוויחות המון כסף. ואם אתה רוצה להישאר

בליגה הזאת, יש 8 קבוצות, יש שתי יורדות. אם אתה רוצה להישאר אתה

צריך להשקיע המון כסף.

(מדברים ביחד)

אבי, הוא המתנגד הראשי לכדורגל הזה.

מר יעקב קורצקי:

מר אבי גרובר: איך שלא... אותו, רבתי איתו אז על אותם קווים

שאני היום... זה לא פוליטיקה. מה שאמרתי לו, אני אומר פה עכשיו. לא התהפכתי בכולם.

מר יצחק רוכברגר: חברים, מי בעד התמיכות? תודה רבה. הוא לא

רוצה לדבר, זהו. מי בעד התמיכות שהוקצבו ע"י ועדת התמיכות העירונית לשנת 2012? מי בעד? מי נגד?

ד"ר יונה ברגור: צריך להצביע על זה?

מר יצחק רוכברגר: כן. מה אני אעשה, יונה.

ד"ר יונה ברגור: זה מגוחך.

מר יצחק רוכברגר: גם לי. מי נגד? מי נמנע?

מר עידן למדן: תן לי, אני רוצה להגיד-

מר יצחק רוכברגר: אני לא אתן לך, די. הוא לא נותן לדבר, נגמר.

מר עידן למדן: שנייה.

מר יצחק רוכברגר: אני רק אומר לך דבר אחד.

מר אבי גרובר: יש לי דעה ואני אגיד את הדעה שלי. אתה תתפלא

שיש שלי דעה.

מר יצחק רוכברגר: אתה תגיד את דעתך, מותר לך.

מר אבי גרובר: אל תגיד לי שמישהו אומר לי מה להגיד ואני כמו

בובה על חוט עושה. לא אקבל את זה.

מר יצחק רוכברגר: אני את דעתך, גם אם אני לא אוהב, אני מכבד. זה לא קשור אחד לשני, ואני לא משתיק את דעתך. אבל אני רק רוצה לומר לך שמרגע, וזאת הפוליטיקה הזולה, מרגע שאני מונע ממאיר יצחקי להסתובב היום בבניין העירייה ולעשות במשרדי העירייה כרצונו, ומה שהוא עם הפה הגדול שלו פה, ואני היום מונע ממנו את זה, אז מה שקורה, אז הוא מתקרב אליך ומזין אותך, וזה נוח. כי זה נוח היום.

מר אבי גרובר: מה זה קשור?

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: ...כדורגל הנשים להקמה ופיתוח של מחלקת הנוער והילדים אצלנו?

מר יצחק רוכברגר: זה ילדות, זה קבוצות צעירות, נכון? שרוצים להקים.

מר עידן למדן: הקמה ופיתוח של מחלקת הנוער והילדים-

מר יצחק רוכברגר: יש קבוצת בנות צעירה, רוצים להקים-

מר עידן למדן: זה קשור לבנות?

מר יעקב קורצקי: ...שהיא משחקת ברמת השרון...

מר עידן למדן: אני רוצה להגיד בהצבעה, פה אני דווקא רוצה לתמוך, למעט הסעיף של עמותות הספורט ולמעט סעיף אחד בעמותות סיוע-

גב' שירה אבין: אין למעט.

מר יצחק רוכברגר: חברים.

מר עידן למדן: אחרת אני מתנגד, אני לא רוצה להימנע.

מר יצחק רוכברגר: אז תימנע. מי נגד?

מר אבי גרובר: אני בעד.

מר יצחק רוכברגר: מי נמנע?

ד"ר יונה ברגור: אני בעד.

גב' פרח מלך: אתה גם בעד?

מר עידן למדן: אני נגד, לצערי.

החלטה מספר 44: הוחלט לאשר ברוב קולות (נגד – 1) את התמיכות שהוקצבו על ידי ועדת תמיכות העירונית בשנת 2012.

ד"ר יונה ברגור: ב-31/12 לאשר את זה, זה נראה לי אבסורדי.

גב' פרח מלך: תודה רבה.

פרח מלך
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

1. אישור הלוואה מקרנות הפיתוח של הרשות בהיקף של 7 מיליון ₪ שתשמש כמקור הכנסה בתקציב הרגיל, ואשר תוחזר החל משנת 2016 בעשרה תשלומים שנתיים בריבית של 2.5% לשנה.

החלטה מספר 39: הוחלט לאשר ברוב קולות (נגד – 2) הלוואה מקרנות הפיתוח של הרשות בהיקף של 7 מיליון ₪ שתשמש כמקור הכנסה בתקציב הרגיל, ואשר תוחזר החל משנת 2016 בעשרה תשלומים שנתיים בריבית של 2.5% לשנה.

2. אישור תקציב רגיל לשנת 2013.

החלטה מספר 40: הוחלט לאשר ברוב קולות (נגד – 2, נמנע – 1) את התקציב הרגיל לשנת 2013 ע"ס 353,900,000 ש"ח.
(מר טל עזגד לא משתתף בהצבעה על סעיף תקציב הכדורגל)

3. אישור תקציב פיתוח לשנת 2013.

החלטה מספר 41: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9, נגד – 1, נמנעים – 2) את תקציב הפיתוח (בסיס) לשנת 2013 ע"ס 107,079,381 ₪.

החלטה מספר 42: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9, נגד – 1, נמנעים – 2) את תקציב הפיתוח (מותנה) לשנת 2013 ע"ס 49,358,676 ₪.

החלטה מספר 43: הוחלט לאשר פה אחד סגירת תב"רים שלא נעשתה בהם פעולה בשנה האחרונה, ע"ס 92,821,500 ₪.

5. אישור התמיכות שהוקצבו על ידי ועדת תמיכות העירונית בשנת 2012.

החלטה מספר 44: הוחלט לאשר ברוב קולות (נגד – 1) את התמיכות שהוקצבו על ידי ועדת תמיכות העירונית בשנת 2012.